DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • DECEMBER 2020

Liahona

Waarom we Jezus Christus nodig hebben,

p. 12

Uw toegewezen bedieningsgezinnen oprecht dienen, p. 18

Hoe Christus liefde toonde aan mensen die zich buitengesloten voelden, p. 24

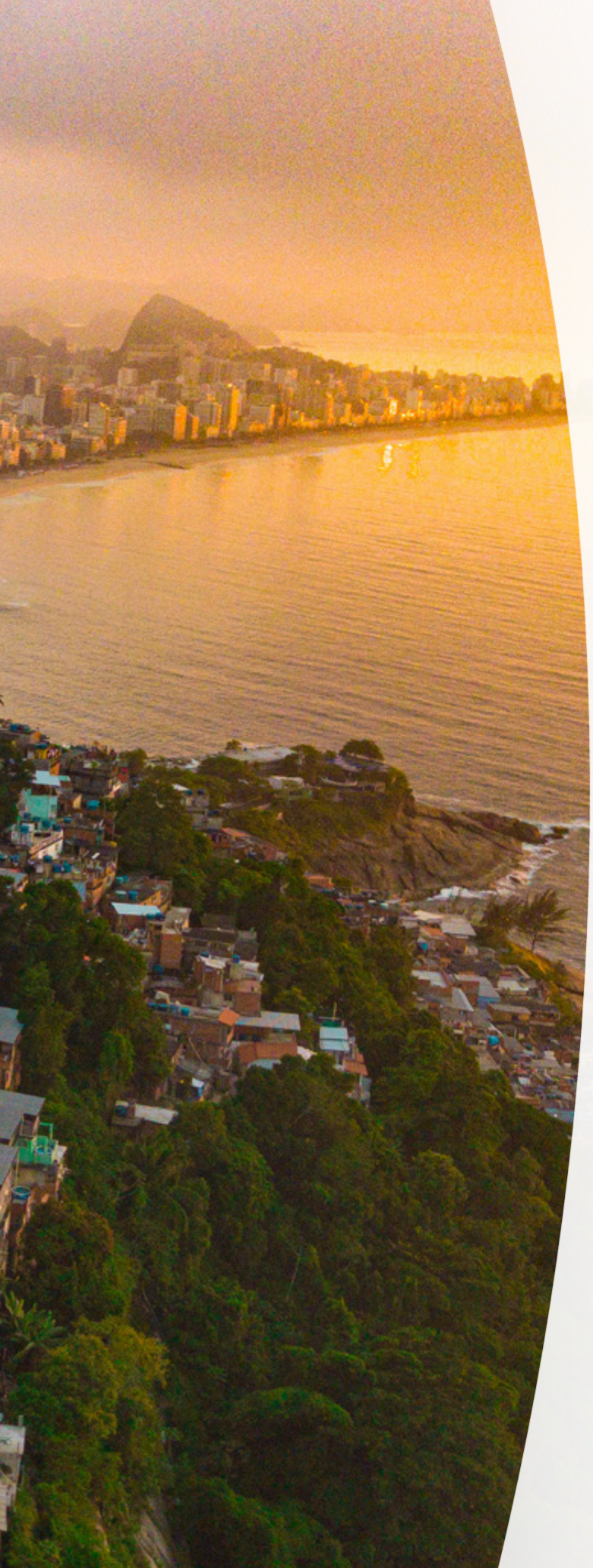
Vier manieren om het geschenk van Gods liefde te ontvangen, p. 28

DE
KERK
IS HIER

Rio de Janeiro

Brazilië

Rio de Janeiro is slechts een van de vele plekken in Brazilië waar veel kerkleden te vinden zijn. Binnenkort wordt er in Rio een tempel ingewijd. Dit zijn wat cijfers over de kerk in Brazilië.

1,4 miljoen leden (1 op 151 Brazilianen is heilige der laatste dagen, wat overeenkomt met 0,67 procent van de bevolking)

273 ringen

2.111 wijken en gemeenten

355 centra voor familiegeschiedenis

6 tempels

35 zendingsgebieden

1929	Eerste bekeerlingen in Brazilië
1966	Eerste ring gesticht, in São Paulo
1978	São Paulotempel, de eerste tempel in Zuid-Amerika, wordt ingewijd
2001	Zustershulpvereniging krijgt een onderscheiding van de nationale overheid

Met Kerstmis het licht van de Heiland uitstralen

8

Iedereen dienen

Ouderling Richard Neitzel Holzapfel

18

Waarom we Jezus Christus nodig hebben

Ouderling D. Todd Christofferson

12

Het geschenk ontvangen

Jakob R. Jones

28

Het evangelie: een anker in een tijd van verandering

In 2020 hebben we natuurrampen en een wereldwijde pandemie meegemaakt. We hebben net als onze broeders en zusters over de hele wereld het Boek van Mormon aan de hand van *Kom dan en volg Mij* bestudeerd. We zijn wereldwijd in vasten en in geloof verenigd geweest.

In een veranderende wereld kunnen we onze ziel aan onze Heiland, Jezus Christus, en zijn herstelde evangelie verankeren. We hopen dat deze en andere artikelen in deze uitgave u zullen helpen om de geest van Kerstmis, de Geest van de Heer, te voelen:

- Ouderling D. Todd Christofferson zet uiteen waarom we een Heiland nodig hebben (zie pagina 12).
- In 'Met Kerstmis het licht van de Heiland uitstralen' staan enkele ideeën voor uw bediening in de kerstperiode (zie pagina 8).
- Jakob Jones schrijft over vier geschenken die we de Heer kunnen geven om de Heilige Geest beter te voelen (zie pagina 28).
- Eerder dit jaar heeft het Eerste Presidium de publicatie van drie nieuwe kerktijdschriften goedgekeurd: vanaf volgende maand verschijnt er een voor volwassenen, een voor jongeren en een voor kinderen. Deze tijdschriften zijn in tientallen talen beschikbaar, zodat het evangelie heiligen der laatste dagen over de hele wereld bereikt. Dankzij deze nieuwe tijdschriften zullen we de stem van de Heer bij monde van zijn dienstknechten blijven horen en als leden van een wereldwijde kerk met elkaar verbonden blijven. (Lees meer op pagina 6.)

De medewerkers van de *Liahona* wensen alle lezers een vrolijk kerstfeest

Inhoud

5 **U kunt de wereld verlichten**

6 **Er komen drie nieuwe tijdschriften aan**
De *Liahona* ondergaat volgend jaar enkele geweldige veranderingen!

8 **Beginselen voor uw bediening**
Met Kerstmis het licht van de Heiland uitstralen
De kersttijd biedt ons unieke gelegenheden om anderen te dienen.

12 **Waarom we Jezus Christus nodig hebben**
Ouderling D. Todd Christofferson
Neem deze kersttijd gas terug en denk aan de Zoon van God.

18 **Iedereen dienen**
Ouderling Richard Neitzel Holzapfel
Hoe we anderen op natuurlijke en normale manieren kunnen dienen.

24 **Toenadering zoeken: liefhebben zoals de Heiland**
Becky en Bennett Borden
We kunnen veel leren van de manier waarop de Heiland met anderen omging.

28 **Het geschenk ontvangen**
Jakob R. Jones
Vier manieren om de liefde van God – het ware geschenk van Kerstmis – te voelen.

32 **Onder heiligen der laatste dagen**
Leden in Frankrijk helpen vluchtelingen en daklozen; het gebed van een gevangene wordt verhoord; een alleenstaande moeder kiest ervoor om tiende te betalen; een echtpaar krijgt een ingeving die hen droevig stemt.

36 **Kom dan en volg Mij: Boek van Mormon**
Verdiep uw studie van het Boek van Mormon dankzij deze wekelijkse artikelen.

40 **Hoe praat ik terloops met mijn kinderen over het evangelie?**
Een gesprek over het evangelie hoeft niet saai en formeel te zijn.

Weglezertjes

Hulp bij *Kom dan en volg Mij*

Op de omslag
Aanbidding van het kindje Jezus, Matthias Stomer, Bridgeman Images.

Katernen

Jongvolwassenen

42

Sociale media kunnen ons kwetsen als we anderen onrechtvaardig oordelen of onszelf met anderen vergelijken. Leer hoe we **van sociale media een positieve plek kunnen maken.**

Jongeren

50

Een meisje voelt zich in de kersttijd eerst teleurgesteld, maar daarna **gezegend**; enkele jongeren vertellen over de **geestelijke gaven** die ze hebben ontvangen; kunstlicht kan ons van het **licht van Christus** afleiden; en de **ervaringen van Moroni** brengen ons levenslessen bij.

Kinderen

Vriend

Kom meer te weten over **geschenken** die we kunnen geven en ontvangen.

DIGITALE THEMA-ARTIKELEN DECEMBER

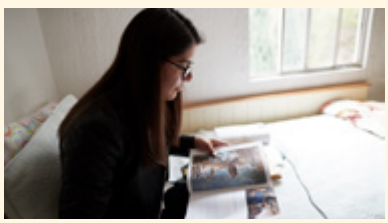
De subtiele zegeningen van tiende
Kimberly Jensen

Vaak zijn de zegeningen van tiende klein maar krachtig.

Ga met je hemelse Vader en Jezus Christus eenzaamheid te lijf
Kylie Parrish

Een jongvolwassene vertelt hoe je je in deze soms eenzame periode op de Heiland kunt richten.

Vind je het moeilijk om *Kom dan en volg Mij* in je eentje te bestuderen? Hier zijn enkele tips voor het nieuwe jaar
Annelise Gardiner

Een jongvolwassene vertelt hoe je meer uit *Kom dan en volg Mij* kunt halen als je in je eentje studeert.

MEER WETEN

In de app Evangeliebibliotheek en op liahona.ChurchofJesusChrist.org kunt u:

- de huidige uitgave lezen;
- artikelen vinden die alleen digitaal beschikbaar zijn;
- in voorgaande uitgaven zoeken;
- verhalen en opmerkingen insturen;
- zich abonneren of een geschenkabonnement geven;
- uw studie met digitale hulpmiddelen verbeteren;
- favoriete artikelen en video's delen;
- artikelen downloaden of afdrukken;
- naar uw favoriete artikelen luisteren.

NEEM CONTACT MET ONS OP

Stuur vragen en opmerkingen naar liahona@ChurchofJesusChrist.org.

Stuur uw verhalen in op liahona.ChurchofJesusChrist.org of verstuur ze per post naar:
Liahona, flr. 23
50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0023, VS

DECEMBER 2020 JAARGANG 120
NUMMER 12
LIAHONA 16727 120

Tijdschrift van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Het Quorum der Twaalf Apostelen: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Redacteur: Randy D. Funk

Adviseurs: Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Walter F. González, Larry S. Kacher, Jan E. Newman, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Vern P. Stanfill

Algemeen directeur: Richard I. Heaton
Directeur kerktijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofdredacteur: Adam C. Olson
Assistent-hoofdredacteur: Ryan Carr
Publicatie-assistente: Enish C. Dávila

Teksten en redactie: David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Artdirector: Tadd R. Peterson
Vormgeving: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Aleni Regehr, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Coördinatrice intellectueel eigendom: Collette Nebeker Aune
Productiemanager: Ammon Harris
Productie: Ira Glen Adair, Julie Burdett, José Chavez, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marrissa M. Smith

Drukvoorbereiding: Joshua Dennis, Ammon Harris

Directeur drukwerk: Steven T. Lewis
Directeur distributie: Nelson Gonzalez

Postadres: *Liahona,* Fl. 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

De *Liahona* (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (De frequentie verschilt per taal.)

© 2020 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America.

Auteursrecht: tenzij anders aangegeven, mag materiaal in de *Liahona* voor eigen, niet-commercieel gebruik (waaronder kerkroepingen) gekopieerd worden. Dat recht kan op elk moment ingetrokken worden. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Auteursrechtelijke vragen kunt u richten aan het Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 5, Salt Lake City, UT 84150, VS; e-mailadres: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada: December 2020 Vol. 120 No. 12. LIAHONA (USPS 311-480) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: +1 800 537 5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.ChurchofJesus Christ.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

U KUNT DE WERELD VERLICHTEN

Deze maand vieren we de geboorte en het leven van Jezus Christus. Hier zijn enkele ideeën om het licht dat Hij in uw leven brengt aan anderen door te geven.

HET FILMPJE *HET CHRISTUSKIND* DELEN

- Deel het filmpje op sociale media.
- Kijk er thuis naar met vrienden van andere geloofsrichtingen.
- Deel het met een vreemde op de bus.
- Gebruik het in een thuisavondles.

DE ZIEKEN EN LIJDENDEN BEZOEKEN

- Stel hygiënesets samen.
- Breng tijd met zieken door.
- Vraag hoe u kunt helpen.
- Schenk aan een goed doel.

DE HONGERIGEN VOEDEN

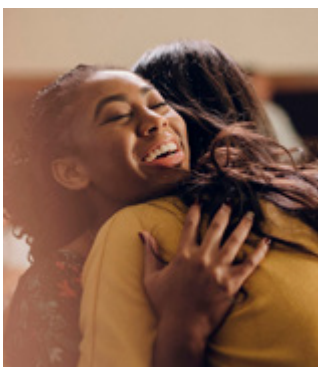
- Word vrijwilliger bij een gaarkeuken of voedselbank.
- Doe mee aan een voedselinzamelingsactie.
- Bezorg iemand een maaltijd.
- Nodig iemand voor een kerstdiner uit.

FOTO VAN MENSEN DIE ETEN OPDIENEN, GETTY IMAGES

DE EENZAMEN TROOSTEN

- Ga bij iemand zitten die alleen is.
- Bezoek iemand die alleen woont.
- Nodig eenzame mensen bij u thuis uit.
- Sluit nieuwe vriendschappen.

MENSEN UITNODIGEN OM NAAR DE KERK TE KOMEN

- Bid om te weten wie u kunt uitnodigen.
- Nodig mensen uit voor de bijzondere kerstdienst op 20 december.
- Nodig mensen persoonlijk en via sociale media uit.
- Nodig vrienden uit voor kerstactiviteiten.

Er komen drie nieuwe tijdschriften aan

Veranderingen in kerktijdschriften duiden op de wereldwijde groei van de kerk.

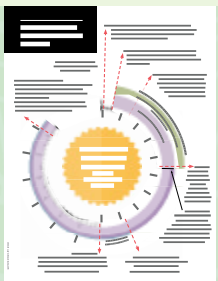
Het tijdschrift de *Liahona* wijst de lezers, net zoals het goddelijke kompas waarnaar het is genoemd (zie Alma 37:38–45), op onze Heiland, Jezus Christus. Er breekt nu een nieuw tijdperk voor de kerktijdschriften aan.

Vanaf volgende maand publiceert de kerk drie nieuwe wereldwijde tijdschriften: de *Liahona* voor volwassenen, *Voor de kracht van de jeugd* voor jongeren, en de *Vriend* voor kinderen. Afhankelijk van de taal zijn de tijdschriften maandelijks of tweemaandelijks beschikbaar.

Als u een *Liahona*-abonnee bent, wordt de resterende tijd van uw abonnement automatisch naar het volgende jaar overgezet. Als uw gezin de *Vriend* of V*oor de kracht van de jeugd* wil ontvangen, kunt u zich via een plaatselijk distributiecentrum of op store.ChurchofJesusChrist.org abonneren.

Wijken en gemeenten worden aangemoedigd om abonnementen te schenken aan nieuwe leden en aan kinderen en jongeren die zonder hun ouders naar de kerk gaan. Kijk eens wat deze tijdschriften u, uw gezin en uw vrienden te bieden hebben.

De *Liahona:* voor volwassenen

Boodschappen van kerkleiders

Ervaringen van getrouwe leden

***Artikelen in verband met* Kom dan en volg Mij**

Evangeliebeginselen voor nieuwe leden

Katernen met nieuws en bijzonderheden uit uw gebied

Zie pagina 50 van dit nummer voor meer informatie over het nieuwe jongerentijdschrift.

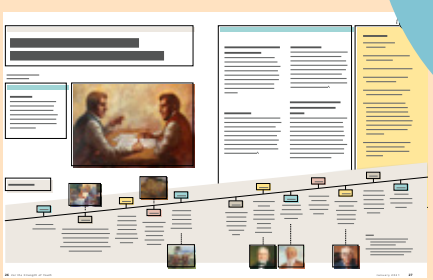
Voor de kracht van de jeugd: voor tieners

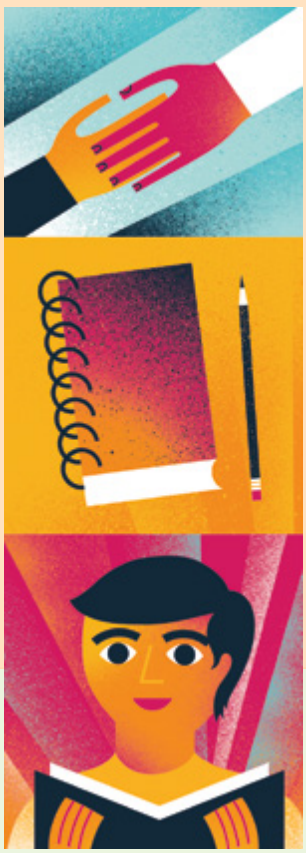
Boodschappen van kerkleiders

Aanschouwelijke thuisavondlessen

Antwoorden op vragen van jongeren

Artikelen over media, normen, vrienden en andere relevante thema's

TEKENING VAN LIAHONA, BETH WHITAKER

De *Vriend:* voor kinderen

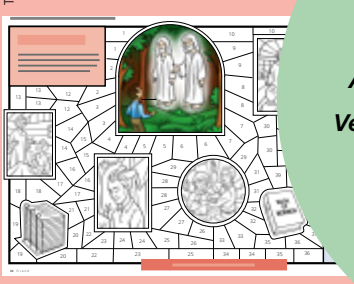
Boodschappen van kerkleiders

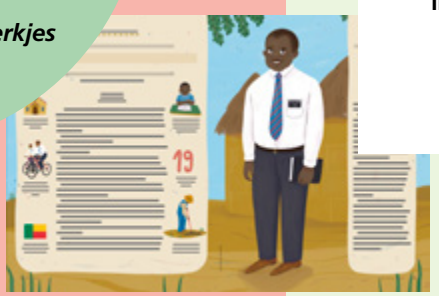
Activiteiten voor kleine kinderen

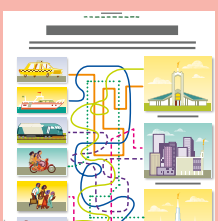
Verhalen geschreven door kinderen

Artikelen die begrip van het evangelie bevorderen

Tekeningen en knutselwerkjes van kinderen

U kunt zich abonneren op de gedrukte tijdschriften of een geschenkabonnement geven op **store.ChurchofJesusChrist.org.** U kunt de tijdschriften in digitale vorm lezen in de app Evangeliebibliotheek of op **liahona.ChurchofJesusChrist.org.**

Beginselen voor uw bediening

MET KERSTMIS HET LICHT VAN DE HEILAND UITSTRALEN

Denk aan de mensen die u bedient. Hoe kunt u ze helpen om deze kerstperiode dichter bij Christus te komen?

Hoewel we het hele jaar aan de Heiland Jezus Christus denken, vieren we met Kerstmis het grootste geschenk dat ooit is gegeven: 'Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft' (Johannes 3:16). We kunnen in onze bediening tijdens de kerstperiode ook geschenken geven waardoor anderen dichter tot de Heiland komen. Wat geweldig dat wij het voorbeeld van onze hemelse Vader kunnen volgen!

Ik koester het geschenk nog steeds

Susan Hardy (Californië, VS)

Toen ik 11 jaar was, vertelde mijn zondagsschoolleerkracht, broeder Deets, in een les dat hij voor ons een eigen set Schriften zou kopen als we de geloofsartikelen uit het hoofd leerden en aan hem konden uitleggen.

Broeder en zuster Deets waren hun leven als jong echtpaar net aan het opbouwen. Ik wist niet of broeder Deets het zich wel kon veroorloven om cadeaus te geven. Maar als hij de geloofsartikelen belangrijk genoeg vond om uit het hoofd te leren, ging ik die uitdaging wel aan.

Er ging de nodige tijd voorbij toen ik ze alle dertien eenmaal onder de knie had, en ik vergat zijn belofte.

Toen kreeg ik op kerstdag een pakje met mijn naam erop. Er zat een set Schriften speciaal voor mij in, met een aanmoedigend kaartje om er regelmatig in te lezen. Dat was in 1972 en ik heb die Schriften tot

FOTO VAN KERSTSTAL, NILTZA BEATRIZ SANTILLAN CASTILLO

op de dag van vandaag nog steeds. Ze zijn me dierbaar.

Het gaat niet om wat het geschenk gekost heeft, maar wel om zijn vriendelijkheid en het offer dat hij bereid was om voor mij te brengen. Daardoor heb ik een dieper verlangen gekregen om het woord van God te bestuderen. Ik probeer in navolging van broeder Deets' voorbeeld van bediening zinvolle geschenken aan mensen om me heen te geven. Ik hoop zo anderen tot zegen te zijn, zoals hij mij tot zegen is geweest.

Een uitnodiging om mee te doen

Richard M. Romney (Utah, VS)

Toen de organisatoren van de kerstactiviteit van onze wijk me vroegen om een minderactief lid te bezoeken en uit te nodigen om aan het programma deel te nemen, moet ik toegeven dat ik zenuwachtig was. Ik had Darren maar één keer eerder ontmoet, toen hij aan een eerdere wijkactiviteit deelnam. Hij droeg toen een bandana voor motorrijders om zijn voorhoofd. Hij had zijn lange witte haar in een paardenstaart, een volle witte baard en overal tatoeages op zijn armen.

Nu stond ik met een lid van het comité bij Darren voor de deur en vroeg me af wat hij zou zeggen. Hij nodigde ons uit om binnen te komen, en we vertelden hem de reden van ons bezoek. Hij zei: 'O, dat doe ik graag!'

Hij deed het geweldig en gaf de activiteit voor veel mensen extra inhoud. Enige tijd later kregen mijn bedieningscollega en ik de taak om Darren regelmatig te bezoeken. Hij is altijd blij om ons te zien en we hebben vaak fijne gesprekken. Ik ben dankbaar dat de geïnspireerde uitnodiging voor deelname aan het programma van een wijkactiviteit een waardevolle band heeft opgeleverd.

VERTEL OVER UW ERVARINGEN

Stuur ons ervaringen over uw bediening aan anderen of over de bediening van anderen aan u. Ga naar liahona.ChurchofJesusChrist.org en klik op 'Submit an Article or Feedback'.

FOTO VAN GESCHENK, GETTY IMAGES

Anderen in de kerstperiode dienen

Hier zijn enkele tips om de mensen die u dient te laten weten dat u aan ze denkt, vooral in deze tijd van het jaar.

1. **Een telefoontje of berichtje doet soms wonderen.** Gewoon een gesprek beginnen met 'Hé, hoe gaat het?' kan veel voor iemand betekenen.
2. **Vier Kerstmis eventueel met ze mee.** Kerstmis kan een goed moment zijn om te kijken welke geloofspunten we gemeen hebben. Als u over uw geloofsovertuiging vertelt en naar anderen luistert, opent u de deur naar meer begrip.
3. **Bid met naam en toenaam voor ze.** Vraag uw hemelse Vader hoe u ze nader tot zijn Zoon kunt brengen.
4. **Eenvoudige geschenken beklijven vaak het langst.** Geschenken hoeven niet overdadig te zijn om gewaardeerd te worden. Iets van uw tijd, een luisterend oor, een foto of herinnering – ze kunnen allemaal een geschenk uit het hart zijn.
5. **Geef uw getuigenis cadeau.** Vraag ze naar hun liefde voor de Heiland, en uit uw liefde voor Hem.

Verlicht de wereld en uw bediening

U kunt uw bediening met de campagne Verlicht de wereld kracht bijzetten. De volgende ideeën kunnen u op weg helpen. (Zie ook KomTotChristus.org.)

1. **Deel de video Het Christuskind.** U kunt de video posten, een link delen of anderen uitnodigen om hem met u samen te bekijken.
2. **Nodig anderen voor de avondmaalsdienst uit.** Sommige mensen willen wel naar een kerk gaan, maar weten niet waar. Nodig ze uit om met u mee te gaan.
3. **Moedig ze aan om aan anderen te geven.** Ze kunnen bijdragen aan de humanitaire diensten van de kerk of aan plaatselijke liefdadigheidsinstellingen. Als u in een stad woont met een schenkautomaat van de kerk, kunt u ze meenemen als u iets gaat doneren. De automaat biedt een eenvoudige manier om geschenken te sturen die mensen over de hele wereld tot zegen zijn.
4. **Meld u aan voor de dagelijkse sms'jes met dienstbetoonmogelijkheden.** U kunt anderen ook helpen om zich aan te melden. U kunt zich dan wellicht samen ergens voor inzetten.
5. **Vervul hun huis met vrede.** Laat ze weten dat zendelingen een speciale kerstboodschap met ze kunnen delen, die hun hart met hoop en liefde zal vervullen.
6. **Vertel ze over Verlicht de wereld.** Wijs ze op meer informatie op KomTotChristus.org.

Met de hele wijk of gemeente elkaar dienen

Iedere kerkunit heeft unieke behoeften. Sommige hebben baat bij een grote activiteit. Andere units zijn meer gebaat bij iets kleins en eenvoudigs. Wie betrokken zijn bij de planning en organisatie van activiteiten, overwegen onder gebed hoe ze in de bestaande behoeften kunnen voorzien.

- Leden uit de drie ringen in Parijs zetten in het kader van Verlicht de wereld samen onder meer een talentenshow en een modeshow op. Ze stelden pakketten samen voor vluchtelingen en daklozen. (Zie 'De wereld verlichten in Parijs', pagina 32.)
- De ring Charlotte-Centraal (North Carolina, VS) organiseerde een evenement in het teken van 'Kerstmis over de hele wereld' voor mensen uit de buurt. Ze hielden een gezellig samenzijn om de geboorte van Christus te vieren met eten, internationale kersttradities, muziek, dienstbetoonprojecten, en de kinderen verkleedden zich als figuren uit een kerststal.
- Leden van de ring Vero Beach (Florida, VS) namen deel aan een kerstviering in hun gemeenschap. Ze schonken speelgoed aan plaatselijke liefdadigheidsinstellingen. Een jeugdwerkkoor trad op en veel kerken hadden kraampjes met informatie ingericht.
- De ring Jacksonville-Zuid (Florida, VS) voerde het toneelstuk *Heiland van de wereld* voor de gemeenschap op. ■

DICHTER BIJ DE HEILAND

'Als we ons figuurlijk verplaatsen naar de stal in Bethlehem, "waar God in de nachtelijke uren al rust op het stro", herkennen we de Heiland beter als het geschenk van een barmhartige, liefdevolle hemelse Vader.'

Ouderling Dale G. Renlund van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Opdat Ik alle mensen tot Mij zou kunnen trekken', *Liahona*, mei 2016, 40.

Ouderling D. Todd Christofferson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

WAAROM WE Jezus Christus NODIG HEBBEN

Neem deze kersttijd gas terug en sta stil bij het wonder en de majesteit van de Zoon van God.

Ik ben dankbaar dat december, naast Kerstmis, de gelegenheid biedt om stil te staan bij het leven en de verwezenlijkingen van de profeet Joseph Smith. Hij is namelijk op 23 december geboren. Het is nooit helemaal op waarde te schatten wat hij als werktuig in de handen van de Heer te midden van voortdurende tegenstand, vervolging en moeilijkheden tot stand heeft gebracht. Er komt een tijd dat de profeet Joseph geëerd zal worden als het waardige hoofd van deze grote, laatste bedeling – de enige bedeling die voorzeker zal slagen, hoewel alle voorgaande bedelingen in afvalligheid geëindigd zijn.

Ik denk dat niemand in deze bedeling beter heeft geleerd om God te vrezen en niet de mens, dan de profeet (zie Leer en verbonden 3:7–8). De Heer verlangde van Joseph enkele zeer moeilijke dingen. Hij heeft ze gedaan, en dat komt ons allemaal ten goede.

De vertaling en publicatie van het Boek van Mormon was een belangrijke mijlpaal en de basis voor het welslagen van de zaak van de Heer in deze laatste bedeling. Joseph heeft Jezus Christus door het Boek van Mormon en door zijn visioenen en openbaringen voor deze tijd in zijn ware karakter als de eniggeboren Zoon van God en de Verlosser van de mensheid geopenbaard.

We denken vooral in deze periode aan de persoonlijke relatie van de profeet met de Heiland en aan het 'getuigenis, het laatste van alle, dat [hij] van [Christus gaf]: dat Hij leeft!' (Leer en Verbonden 76:22.) Josephs getuigenis van de levende Christus doet me denken aan de woorden van president Gordon B. Hinckley (1910–2008): 'We zouden geen Kerstmis hebben als er geen Pasen was geweest. Het kindje Jezus van Bethlehem zou zonder de verlossende Christus van Gethsémané en Golgotha, en het triomfale feit van de opstanding slechts een baby zijn geweest.'[1]

AANBIDDING DOOR DE HERDERS, MICHELANGELO MERISI DA CARAVAGGIO, BRIDGEMAN IMAGES

Waarom hebben we Jezus Christus nodig?

Een tijdje geleden vroeg iemand die al vele jaren lid van de kerk is me: 'Waarom heb ik Jezus Christus nodig? Ik onderhoud de geboden; ik ben een goed mens. Waarom heb ik een Heiland nodig?' Ik moet zeggen dat ik geschokt was dat dit lid het meest fundamentele onderdeel van onze leer, dit essentiële element van het heilsplan, niet begreep.

'Wel, om te beginnen,' antwoordde ik, 'is de dood een klein probleempje. Ik neem aan dat u niet wilt dat uw dood definitief is, en zonder Jezus Christus zou er geen opstanding zijn.'

Ik noemde nog meer dingen, zoals de noodzaak van vergeving en reiniging voor zelfs de beste mensen, wat alleen door de verzoenende genade van de Heiland mogelijk is.

Onze hemelse Vader heeft uit liefde voorzien in barmhartigheid, door zijn eniggeboren Zoon als zoenoffer voor onze zonden te laten boeten.

Maar er zat een diepere betekenis achter die vraag: 'Kan God niet doen wat Hij maar wil en ons gewoon redden omdat Hij van ons houdt, zonder de noodzaak van een Heiland?' Behoorlijk wat mensen in de huidige wereld zouden deze vraag in die formulering ook stellen. Ze geloven in God en een nasterfelijk bestaan, maar gaan ervan uit dat God ons liefheeft en het dus niet uitmaakt wat we wel of niet doen; Hij regelt alles wel.

Die filosofie stamt al uit de oudheid. Nehor, bijvoorbeeld, 'getuigde […] tot het volk dat het gehele mensdom ten laatsten dage behouden zou worden, en dat zij niet behoefden te vrezen of te sidderen, maar dat zij hun hoofd konden opheffen en zich verblijden; want de Heer had alle mensen geschapen en Hij had ook alle mensen verlost; en uiteindelijk zouden alle mensen het eeuwige leven hebben' (Alma 1:4).

In de leer van Nehor klinkt de heilsbenadering door van Lucifer, een 'zoon van de dageraad', voorzeker de meest tragische figuur ooit (Jesaja 14:12; zie ook Leer en verbonden 76:25–27). God heeft ooit gezegd dat Lucifer 'dezelfde [is] die was vanaf het begin; en hij kwam voor mijn aangezicht en zei: Zie, hier ben ik, zend mij, ik zal uw zoon zijn en ik zal het gehele mensdom verlossen, zodat niet één ziel verloren zal gaan, en voorzeker zal ik het doen; daarom, geef mij uw eer.

'Maar zie, mijn geliefde Zoon, die mijn Geliefde en Uitverkorene is geweest vanaf het begin, zei tot Mij: Vader, uw wil geschiede en de heerlijkheid zij de uwe voor eeuwig!' (Mozes 4:1–2.)

Het ging er niet zomaar om dat Jezus het plan van de Vader steunde en Lucifer een kleine aanpassing voorstelde. Lucifers voorstel zou het plan hebben vernietigd door ons de kans te ontnemen om zelfstandig te handelen. Lucifers plan was op dwang gegrond, waarbij alle andere zoons en dochters van God – wij allemaal – in wezen zijn marionetten zouden worden. De Vader vat het zo samen:

'Welnu, omdat Satan tegen Mij opstond en trachtte de keuzevrijheid van de mens te vernietigen, die Ik, de Here God, hem had gegeven, en ook omdat Ik hem mijn eigen macht moest geven, liet Ik hem door de macht van mijn Eniggeborene neerwerpen;

'en hij werd Satan, ja, namelijk de duivel, de vader van alle leugen, om de mensen te misleiden en te verblinden en om hen gevankelijk weg te voeren naar zijn wil, ja, allen die weigerden naar *mijn* stem te luisteren' (Mozes 4:3–4; cursivering toegevoegd).

Doen we het echter op de wijze van de Vader, dan biedt ons dat een essentiële sterfelijke ervaring. Met 'sterfelijke ervaring' bedoel ik dat we zelf onze koers kiezen: we 'proeven het bittere, opdat [w]ij het goede zullen weten te waarderen' (Mozes 6:55). In dat leerproces van bekering en groei kunnen we zelf handelen in plaats van louter met ons te laten handelen (zie 2 Nephi 2:13). We kunnen dan uiteindelijk het kwade overwinnen en ons

verlangen en vermogen tonen om een celestiale wet na te leven.

Dat vergt kennis van goed en kwaad van onze kant, met het vermogen en de gelegenheid om daartussen te kiezen. En het vergt verantwoordelijkheid voor onze keuzes – anders is er geen sprake van echte keuzes. Keuzes vergen op hun beurt weer wetten, ofwel voorspelbare uitkomsten. We moeten met een bepaalde handeling of keuze een zekere uitkomst of resultaat kunnen bewerkstelligen – en met de tegenovergestelde keuze de tegenovergestelde uitkomst. Als handelingen geen vaststaande gevolgen hebben, dan heeft men geen controle over de uitkomst en zijn keuzes zonder betekenis.

EEN VOOR EEN, WALTER RANE

Wetten en gerechtigheid

In Alma's woorden kan gerechtigheid als synoniem voor de wet gelden: 'Nu k[a]n het werk van de gerechtigheid [de werking van de wet] niet vernietigd worden; anders zou God ophouden God te zijn' (Alma 42:13). Gods volmaakte begrip en gebruik van de wet – of met andere woorden, zijn gerechtigheid – geven Hem zijn macht. We hebben de gerechtigheid van God nodig, een systeem van vaststaande en onveranderlijke wetten waar Hij zelf aan gebonden is, zodat wij onze keuzevrijheid kunnen uitoefenen.[2] Die gerechtigheid is het fundament van onze vrijheid om te handelen en is ons enige pad naar ultiem geluk.

De Heer vertelt ons: 'Hetgeen door de wet wordt bestuurd, wordt ook door de wet bewaard en door haar vervolmaakt en geheiligd' (Leer en Verbonden 88:34). Maar we moeten toegeven dat niemand van ons altijd en immer 'door de wet [is] bestuurd'. En we kunnen ons echt niet op de wet of de gerechtigheid beroepen om ons te bewaren en te vervolmaken als we de wet overtreden (zie 2 Nephi 2:5). Onze hemelse Vader is echter niet alleen rechtvaardig, maar heeft uit liefde ook in barmhartigheid voorzien. Hij deed dat door zijn eniggeboren Zoon als zoenoffer voor onze zonden te laten boeten. Met zijn verzoening kon Hij de gerechtigheid voor ons bevredigen, zodat we de wet weer aan onze kant zouden hebben, en zodat die wet ons wederom schraagt en bewaart, en ons niet veroordeelt. Alma legt uit:

'En nu, het plan van barmhartigheid kon niet worden verwezenlijkt, tenzij er een verzoening werd gedaan; daarom verzoent God zelf de zonden van de wereld om het plan van barmhartigheid te verwezenlijken, om de eisen van de gerechtigheid te bevredigen, opdat God een volmaakt, rechtvaardig God zou zijn, en tevens een barmhartig God. […]

'Doch er is een wet gegeven en een straf [of gevolg] vastgesteld, en een bekering vergund, op welke bekering de barmhartigheid aanspraak maakt; anders zou de gerechtigheid aanspraak maken op het schepsel en de wet ten uitvoer leggen, en de wet legt de straf op; zo niet, dan zouden de werken van gerechtigheid vernietigd worden, en God zou ophouden God te zijn.

'Maar God houdt niet op God te zijn, en de barmhartigheid maakt aanspraak op de boetvaardigen, en de barmhartigheid is het gevolg van de verzoening' (Alma 42:15, 22–23).

De boetvaardigen zijn uiteraard degenen die hun verantwoordelijkheid nemen en zijn barmhartigheid aanvaarden door zich te bekeren.[3] Met andere woorden, door ons te bekeren, maken we aanspraak op de barmhartige gave van vergeving die onze rechtvaardige Vader in de

hemel ons kan schenken vanwege het zoenoffer van zijn geliefde Zoon voor onze zonden.

De verzoening van Jezus Christus

Dankzij de verzoening van Jezus Christus kunnen we van verkeerde keuzes herstellen. Dankzij de verzoening van Jezus Christus worden de gevolgen van andermans zonden en fouten voor ons, en alle andere onrecht, rechtgezet. Om geheeld en geheiligd te worden, hebben we een Heiland nodig. Dus het antwoord op onze vraag luidt: 'Nee, God kan niet handelen zoals Hij maar wil om iemand te redden. Hij kan niet naar willekeur handelen en tegelijk rechtvaardig zijn. En als Hij niet rechtvaardig is, is hij geen God.' Daarom moeten redding en verhoging geschieden op een manier die de onveranderlijke wet, de gerechtigheid, hooghoudt en daaraan voldoet. En God zij dank heeft Hij de gerechtigheid hooggehouden door in een Heiland te voorzien.

De eerstgeboren Zoon in de geest was gewillig om de eniggeboren Zoon in het vlees te worden, om te lijden en te sterven teneinde ons te verlossen.

Hebt u gemerkt dat Lucifer zich in de grote voorsterfelijke raadsvergadering niet als onze heiland opwierp? Hij was er niet in geïnteresseerd om ten behoeve van ons te lijden, te sterven of iets van zijn bloed te vergieten. Hij streefde er niet naar om de belichaming van de gerechtigheid te worden, maar om zichzelf tot wet te worden.[4] Volgens mij zei Lucifer tegen de Vader met zijn woorden 'Geef mij uw eer' (Mozes 4:1) eigenlijk: 'Geef mij het recht om te heersen', met de bedoeling die macht grillig uit te oefenen. De wet zou zijn wat hij ook op elk moment naar zijn zin tot wet zou verklaren. Op die manier zou niemand de mogelijkheid hebben om zelfstandig te handelen. Lucifer zou over alles heersen en niemand anders kon vooruitgang maken.

Jezus besefte daarentegen dat zijn broeders en zusters voor hun vooruitgang zowel onveranderlijke gerechtigheid als barmhartigheid nodig zouden hebben. Hij wilde ons net als de Vader niet dwingen en overheersen, maar ons bevrijden en verheffen, zodat we 'boven alles' konden zijn en met de Vader 'alle macht bezitten' (Leer en verbonden 132:20).

Wat geweldig dat deze eerstgeboren Zoon in de geest gewillig was om de eniggeboren Zoon in het vlees te worden, om onvoorstelbaar te lijden en smadelijk te sterven teneinde ons te verlossen. Hij weet gerechtigheid en barmhartigheid volmaakt te verenigen. Hij redt ons van

– niet in, maar van – onze zonden (zie Helaman 5:10–11; zie ook Mattheüs 1:21).

En Hij verlost ons ook van de val, van de geestelijke en de lichamelijke dood. Hij opent de deur naar de onsterfelijkheid en het eeuwige leven. Zijn liefde is onpeilbaar diep. 'Voorwaar, onze ziekten heeft Hij op Zich genomen, ons leed heeft hij gedragen. […]

'Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld. De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen' (Jesaja 53:4–5).

CHRISTUS BIDT IN DE HOF VAN GETHSÉMANÉ, HERMANN CLEMENTZ

AANBIDDING VAN HET KINDJE JEZUS, MATTHIAS STOMER, BRIDGEMAN IMAGES

Ere zij God

Nu Kerstmis nadert, besef ik dat sommigen zorgen en misschien wel enige angst voor de toekomst hebben. U hebt het vast druk met allerlei zaken en besteedt heel veel tijd online zonder te rusten, zonder tijd om stil te zijn en na te denken, zonder tijd om in uw ziel te kijken waar u staat en waar u heen zou moeten. U wordt misschien door onrealistische verwachtingen beïnvloed, zoals 'je moet meteen volmaakt zijn' of 'aanhoudend geluk en succes moeten de norm in het leven zijn'.

Ik hoop dat u die misvattingen terzijde zult leggen, gas terugneemt en deze kerstperiode wat tijd neemt, in elk geval een uurtje, zo niet meer, om stil te staan bij 'het wonder en de majesteit van […] de Zoon van God'.[5] Laat het een geruststellend en verkwikkend uur voor u zijn.

Ik heb eerder eens deze kerstboodschap geschreven:

'Als we over de geboorte van Jezus Christus spreken, denken we vaak na over wat erop volgde. Zijn geboorte was enorm belangrijk vanwege de dingen die Hij zou ervaren en waarvoor Hij zou lijden om ons beter te kunnen troosten. Dat lijden bereikte een hoogtepunt bij zijn kruisiging en opstanding (zie Alma 7:11–12).

'[Maar ik denk ook] dat het goed is om in deze tijd van het jaar gewoon aan het Kindje in de kribbe te denken. Houd u niet te veel met de toekomst bezig en wat er allemaal zou kunnen gebeuren. […] Neem even de tijd om rustig over het begin van zijn leven na te denken – het hoogtepunt van hemelse profetie, maar voor Hem het aardse begin.

'Ontspan u, kom tot rust en beeld u dat Kindje in. Denk niet te veel aan zijn of uw toekomst. […]. Neem in plaats daarvan even de tijd om rustig na te denken over wat misschien wel het meest serene moment uit de geschiedenis was – toen de hemelse heirscharen zich verheugden met de boodschap: "Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen" (Lukas 2:14).'[6] ■

Naar een kerstboodschap tijdens een devotional aan de Brigham Young University, gehouden op 12 december 2017.

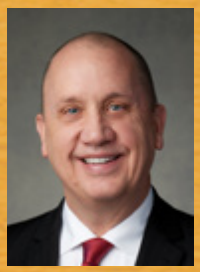
NOTEN

1. *Leringen van kerkpresidenten: Gordon B. Hinckley* (2016), 340.
2. 'Ieder koninkrijk is een wet gegeven; en aan iedere wet zijn ook bepaalde grenzen en voorwaarden gesteld. Alle schepsels die zich niet aan die voorwaarden houden, zijn niet gerechtvaardigd' (Leer en Verbonden 88:38–39). God houdt Zich aan en handelt volgens de wet van het hoogste koninkrijk. Daarom geldt: 'Hij doorgrondt alle dingen, en alle dingen zijn voor zijn aangezicht, en alle dingen zijn rondom Hem; en Hij is boven alle dingen en in alle dingen en is door alle dingen en rondom alle dingen; en alle dingen zijn door Hem en uit Hem, ja, God, voor eeuwig en altijd' (Leer en Verbonden 88:41).
3. 'Ja, en zo vaak als mijn volk zich bekeert, zal Ik hun hun overtredingen jegens Mij vergeven' (Mosiah 26:30).
4. Wie Satan volgen, streven datzelfde doel na, maar de Heer verklaart: 'Hetgeen een wet schendt en zich niet aan de wet houdt, maar zichzelf tot wet wil worden, en in de zonde wil verblijven, en er geheel in verblijft [in een staat van ongehoorzaamheid aan de wet], kan niet door de wet worden geheiligd, noch door barmhartigheid, gerechtigheid, of het oordeel. Daarom moeten zij nog vuil blijven' (Leer en Verbonden 88:35).
5. *Leringen: Gordon B. Hinckley*, 341.
6. D. Todd Christofferson, 'Kom tot rust', *Liahona*, december 2015, 36.

AFBEELDINGEN, GETTY IMAGES

Ouderling Richard Neitzel Holzapfel
Gebiedszeventiger, gebied Utah (VS)

IEDEREEN dienen

Onze bediening op een heiliger en verhevener manier strekt zich volgens de kerkleiders uit tot zendingswerk door de leden waarbij we iedereen willen dienen – 'en dan maakt het niet uit of hun naam op uw bedieningslijstje staat'.[1] Deze betere manier weerspiegelt een andere houding – een verbeterde aanpak die het hoe en waarom van onze bediening compleet kan veranderen.

Ouderling Dieter F. Uchtdorf van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Op wat voor manier het voor u natuurlijk en normaal is, vertelt u anderen waarom Jezus Christus en zijn kerk belangrijk voor u zijn. Nodig ze uit met de woorden *"Kom en zie."* Moedig ze dan aan: *"Kom en help."* Er zijn veel mogelijkheden voor mensen om in de kerk te helpen.

'Bid niet alleen dat de zendelingen de uitverkorenen mogen vinden. Bid dagelijks met heel uw hart dat u mensen kunt vinden die zullen *komen en zien, komen en helpen*, en *komen en blijven*.'[2]

Hoe gaat u door de oproep van ouderling Uchtdorf om anderen op natuurlijke en normale manieren te dienen het evangelie anders uitdragen?

Onze bediening houdt in dat we meer toegewijde en bekeerde discipelen van Jezus Christus worden, met hetzelfde hart en mededogen als de Heiland. De Heer vraagt ons om anderen op natuurlijke en normale manieren uit liefde te gaan dienen. Het gaat niet om bedieningswerk *doen*. Het gaat om een dienende *houding* zoals Jezus Christus die had.

Die (toegewezen) ene leren bedienen

We zijn nog steeds aan het leren om dienende broeders en zusters te worden. Een dergelijke verandering vergt tijd en we zullen daarbij vast fouten maken. Een van die fouten is naar mijn idee bedieningstaken als 'gemaakte' of 'gedwongen' vriendschap af te doen – op een manier die niet normaal of natuurlijk is. Maar de Heer geeft ons specifieke taken als dienende broeders en zusters. Op die manier zorgt Hij ervoor dat niemand buitengesloten wordt.

Als zich in het land natuurrampen voordoen, mobiliseren het Rode Kruis en andere organisaties hun vrijwilligers en wijzen die aan specifieke gebieden toe voor een optimale hulpverlening. De vrijwilligers zetten hun tijd en liefde nog steeds vrijwillig voor die toegewezen taak in. Niemand die een ramp in zijn of haar leven heeft meegemaakt, lijkt vraagtekens bij die taakverdeling te zetten. De begunstigden zijn dankbaar dat iemand is komen helpen!

Net zoals de vrijwilligers van het Rode Kruis stellen wij ons als discipelen van Jezus Christus door heilige verbonden

Iedereen dienen vraagt om een gewillig hart en ogen om de mensen om ons heen te zien – de mensen die de Heer op ons pad plaatst.

beschikbaar om bepaalde taken ten behoeve van anderen uit te voeren.

Die taken bieden ons de gelegenheid om te leren en te groeien in ons dienstbetoon, vaak met vallen en opstaan. Maar al gauw wordt bediening een automatisme voor ons – net zoals we leren lopen, praten, fietsen, een muziekinstrument bespelen of sporten.

Wat houdt het in om iedereen op 'natuurlijke en normale manieren' te dienen?

Onze toegewezen bedieningstaken bereiden ons voor om iedereen op normale en natuurlijke manieren te dienen. Iedereen dienen vraagt om een gewillig hart en ogen om de mensen om ons heen te zien – de mensen die de Heer op ons pad plaatst. 'Dienen' kan op zo'n moment een eenvoudige uitnodiging zijn – op een natuurlijke en normale manier – om te 'komen en zien', of te 'komen en helpen'.

De Heiland heeft het voorbeeld gegeven. Toen Jezus aan het volk bij de tempel in het land Overvloed verscheen, zei Hij: 'Maar nu ga Ik naar de Vader, en ook om Mijzelf te vertonen aan de verloren stammen van Israël' (3 Nephi 17:4).

De Heiland moest net als wij ergens naartoe. Het verhaal gaat verder:

'En het geschiedde, toen Jezus aldus gesproken had, dat Hij zijn blik wederom om Zich heen liet gaan op de menigte en zag dat zij in tranen waren en Hem gestadig aankeken alsof zij Hem wilden vragen nog wat langer bij hen te blijven.

'En Hij zei tot hen: Zie, *mijn binnenste is vervuld met medelijden met u*' (3 Nephi 17:5–6; cursivering toegevoegd).[3]

Hoewel Hij van plan was om ergens naartoe te gaan, had de Heiland oog en een opmerkzaam hart voor de behoeften van het volk, en zei:

'Hebt u ook mensen onder u die ziek zijn? Breng hen hierheen. Hebt u ook mensen onder u die lam zijn, of blind of kreupel of verminkt of melaats, of die verschrompeld zijn, of die doof zijn, of die op enigerlei wijze lijdende zijn? Breng hen hierheen en Ik zal hen genezen, want Ik heb medelijden met u; mijn binnenste is vol barmhartigheid' (3 Nephi 17:7).

Zo kennen we de Heiland ook: het was normaal voor Hem om de zieken vóór zijn volgende afspraak te genezen. Ook wij kunnen iedereen op normale en natuurlijke manieren dienen door iemand bijvoorbeeld uit te nodigen om samen met u iets te doen of ergens naartoe te gaan wat u al van plan was.

Als u een zelfredzaamheidscursus doet, vraag uw buren dan mee. Als u naar een wijkactiviteit gaat, nodig uw collega dan uit om mee te gaan. Als u al aan gezinsschriftstudie doet of een thuisavond houdt, nodig dan uw vriend of vriendin uit om mee te doen. Dat is wat 'kom en zie' inhoudt. We hoeven niet één activiteit aan onze drukke agenda toe te voegen. En wanneer we elkaar niet kunnen bezoeken, kan onze bediening bestaan uit een sms'je, e-mail of een telefoontje.

Bediening toevertrouwd

Toen president M. Russell Ballard me als nieuwe president van de jongvolwassenenring Provo 1 (Utah) aanstelde, gaf hij me een eenvoudige en specifieke opdracht mee: 'Bezoek

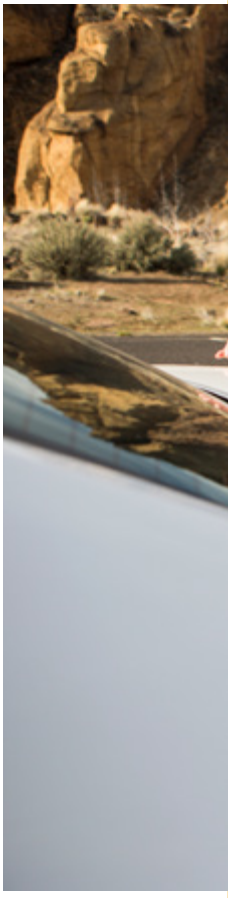
je leiders, leidsters en leden thuis!' Dat was het; hij gaf me geen andere instructies of opdrachten mee.

We begonnen eraan op dinsdag, twee dagen na onze ringconferentie, door met onze bisschoppen af te stemmen. We maakten bij de bediening in onze ring fouten, lieten kansen voorbijgaan en dachten vaak: dat had ik beter kunnen verwoorden, of: hadden we maar een betere vraag gesteld.

BYU-president Kevin J Worthen heeft gezegd: 'Fouten maken is een essentieel onderdeel van onze eeuwige vooruitgang – ons streven naar vervolmaking. En dankzij de verzoening kunnen we – als we op de juiste manier op onze fouten reageren – gezegend worden met een nieuwe vorm van leren, waarbij onze fouten onderdeel van het vervolmakingsproces worden.'[4]

Dat ondervonden wij ook toen we leerden om de leiders, leidsters en leden van de ring en anderen op ons pad te dienen. De Heer plaatste gaandeweg zelfs steeds meer mensen op ons bedieningspad.

Op een keer kwam ik met een van mijn raadgevers, J.B. Haws, op weg van het ene appartementencomplex naar het andere een jonge man op het parkeerterrein tegen. We groetten hem en kwamen erachter dat hij op het punt stond naar een andere ring te verhuizen. We maakten een praatje en hij bleek een teruggekeerde zendeling te zijn die vragen over zijn geloof had. Mijn raadgever is een schitterende leerkracht die makkelijk contact met mensen maakt. J.B. wist zulke vragen heel natuurlijk en normaal te beantwoorden. Ik zag de ogen van die jonge man tijdens hun gesprek oplichten, wat wellicht al een tijdje niet zo was geweest.

J.B. had duidelijk belangstelling voor hem en zijn vragen en zorgen. De jonge man kon zijn hart luchten omdat J.B. met hem meeleefde. Mijn raadgevers 'binnenste was vervuld' met liefde. Hij wilde die jonge man graag begrijpen zonder hem te veroordelen. J.B. vroeg of we hem later in zijn nieuwe flatje mochten komen bezoeken. De jonge man knikte en we wisselden telefoonnummers uit met de belofte weer contact met hem op te nemen.

Voordat we weggingen, vroegen we of we hem verder ergens mee konden helpen. Hij zei: 'Een praatje met me maken was een van de belangrijkste dingen die u vandaag voor mij had kunnen doen.' Later die avond dacht ik bij mezelf: als J.B. en ik niet op het bedieningspad waren geweest, hadden we die jonge man misschien nooit ontmoet.

De Heer wist kennelijk dat we die avond aan bediening zouden besteden, dus plaatste hij deze jonge man op ons pad – en Hij vertrouwde erop dat we hem zouden opmerken en dienen.

Als we in ons dagelijks leven iedereen willen dienen, zal de Heer mensen op ons pad plaatsen, omdat Hij erop vertrouwt dat we van onze mobiele telefoon zullen opkijken, even de tijd nemen om naar een vreemde te glimlachen, of een vraag te stellen aan iemand die we tegenkomen op de markt, of waar we ons ook op school, ons werk of in de kerk bevinden.

Als we in ons dagelijks leven iedereen willen dienen, zal de Heer mensen op ons pad plaatsen, omdat Hij op ons vertrouwt.

De verbluffende resultaten van bediening

Terugblikkend op het voorbeeld van de Heiland in 3 Nephi, ontdekte ik een belangrijk beginsel over bediening. U weet nog wel:

'Het geschiedde, toen Hij aldus had gesproken, dat de gehele menigte als één man toetrad met hun zieken en hun lijdenden en hun lammen, en met hun blinden, en met hun stommen, en met allen die op enigerlei wijze lijdende waren; en Hij genas hen, ja, ieder van hen, zodra zij bij Hem werden gebracht.

'*En allen, zowel zij die waren genezen als zij die gezond waren, bogen zich aan zijn voeten neer* en aanbaden Hem; en zovelen als er, gezien de menigte, konden komen, kusten Hem de voeten, zodat zij zijn voeten met hun tranen natmaakten' (3 Nephi 17:9–10; cursivering toegevoegd).

Die dienende broeders en zusters die hun kennissen en dierbaren dichter bij Jezus Christus brachten, bevonden zich zelf ook aan de voeten van de Heiland – ze bogen zich neer, aanbaden Hem, kusten Hem de voeten en maakten zijn voeten nat met hun tranen.

Als we iedereen dienen, zullen we Christus emotionele, geestelijke en lichamelijke wonden zien genezen. En als we anderen op natuurlijke en normale manieren uitnodigen om te 'komen en zien' en te 'komen en helpen', zullen ook onze eigen wonden genezen. ■

NOTEN

1. Dieter F. Uchtdorf, 'Zendingswerk: verkondigen wat u in uw hart voelt', *Liahona*, mei 2019, 16.
2. Dieter F. Uchtdorf, 'Zendingswerk: verkondigen wat u in uw hart voelt', 17.
3. Zie ook hoe Jezus Christus de weduwe uit de stad Naïn op dezelfde wijze diende in Lukas 7:11–16.
4. Kevin J Worthen, 'Successfully Failing: Pursuing Our Quest for Perfection' (devotional aan de Brigham Young University, 6 januari 2015), 3, speeches.byu.edu.

TOENADERING ZOEKEN: liefhebben zoals de Heiland

We kunnen veel leren van de manier waarop de Heiland met anderen omging.

Becky en Bennett Borden

Als homoseksuele leden van de kerk kijken we vaak naar het voorbeeld van de Heiland om te begrijpen hoe we het beste met kerkleden en anderen kunnen omgaan. We dachten op een gegeven moment na over de oproep van de Heiland: 'Zoals Ik u liefgehad heb, moet u ook elkaar liefhebben' (Johannes 13:34). We vonden het interessant dat Hij niet zei '*omdat* Ik u liefgehad heb', maar '*zoals* Ik u liefgehad heb'. Dat zette ons aan het denken over *hoe* de Heiland mensen liefhad. Op welke manieren toonde Hij liefde?

We verdiepten ons nader in verhalen in het Nieuwe Testament waarbij de Heiland tijdens zijn aardse bediening met andere mensen omging. Omdat we als echtpaar allebei aantrekking tot hetzelfde geslacht ervaren, wilden we beter begrijpen hoe Jezus omging met mensen die de maatschappij als anders beschouwde. Hier zijn enkele patronen die we hebben opgemerkt.

BIJ DE BRON, CRYSTAL CLOSE

Jezus trad culturele verschillen met vriendelijkheid tegemoet

We leven in een tijd van grote maatschappelijke en politieke verdeeldheid, net zoals de Heiland tijdens zijn leven. Sommige kwesties in zijn tijd waren al lang en diep in de geschiedenis en culturele opvattingen verankerd.

De Heer reisde bijvoorbeeld met opzet door Samaria, een gebied dat Joden vermeden vanwege onmin die al honderden jaren duurde. Toen Jezus een vrouw tegenkwam en haar vroeg om water te putten, leek ze als politiek en godsdienstig 'anders' te reageren – ze beklemtoonde de verschillen tussen Hem als Jood en haar als Samaritaanse. (Zie Johannes 4.) Jezus behandelde deze vrouw op zijn beurt als een dochter van God. Zijn reactie om liefdevol en oprecht met haar te praten, is een groot voorbeeld voor ieder van ons. De tegenstander probeert ons strategisch in verschillende kampen tegen elkaar op te hitsen. 'Maar de Heere ziet het hart aan' (1 Samuel 16:7).

We kunnen de les in dit verhaal makkelijk op onze huidige maatschappij toepassen. In ons dagelijks leven, met inbegrip van kerkbijeenkomsten en -activiteiten, komen we mensen van verschillende achtergronden tegen. Sommigen zijn door de wereld misschien wel als politieke of culturele vijanden bestempeld. We hoeven ons niet blind te staren op onze verschillen, maar kunnen ervoor kiezen om onze overeenkomsten te benadrukken als kinderen van hemelse Ouders. We kunnen liefdevol met anderen leren praten, zoals de Heiland dat deed.

Toen de Heiland na zijn opstanding de mensen in Amerika bezocht, leerde Hij ze dat 'de duivel […] de vader van twisten is, en hij hitst het hart van de mensen op om in toorn te twisten, de een met de ander' (3 Nephi 11:29). Het volk luisterde naar Hem. Ze bouwden aan een generatie en samenleving waarin 'er geen armen en rijken, geknechten en vrijen [waren]; maar allen waren vrijgemaakt en deelgenoot van de hemelse gave' (4 Nephi 1:3).

Jezus zocht toenadering in plaats van verwijdering

Jezus zocht actief toenadering tot anderen, emotioneel en bij gelegenheid zelfs lichamelijk, in plaats van Zich met een excuus af te keren van mensen die vaak veracht en buitengesloten waren.

Jezus kwam bijvoorbeeld eens een man met een misvormde hand tegen. Het was de sabbat, en daardoor waren sommige handelingen die dag een religieus taboe. Jezus meed die hulpbehoevende man niet tot er zich een maatschappelijk aanvaardbaarder gelegenheid aandiende, maar verkoos om meteen 'goed te doen' (Mattheüs 12:12). Hij vroeg de man om zijn hand uit te strekken. 'En hij stak hem uit, en hij werd hersteld, gezond als de andere' (Mattheüs 12:13).

MEER WETEN

De kerk heeft informatiebronnen die vanuit een evangelieperspectief meer licht werpen op gevoelige onderwerpen zoals aantrekking tot hetzelfde geslacht. Ga naar **ChurchofJesusChrist.org**, selecteer 'Living Life' en vervolgens 'Life Help'.

Er staan meer van dergelijke verhalen in de Schriften. Jezus merkte met mededogen een vrouw op die als onrein beschouwd werd (zie Lukas 8), verwelkomde en genas een man die stemmen hoorde en zichzelf sneed (zie Markus 5) en genas een man die door anderen verkeerd werd beoordeeld (zie Johannes 9:1–7). 'Jezus stak Zijn hand uit' (Mattheüs 8:3) is een zinnetje dat we in de Schriften vaak lezen, en doorgaans deed Hij dat om anderen te bemoedigen en als blijk van liefde, en om ze genezing en gemoedsrust te bieden.

Ook wij kunnen uit deze verhalen leren om toenadering te zoeken tot mensen die anders lijken dan wij. Gaan we bijvoorbeeld naast bezoekers in de kerk zitten die anders gekleed zijn dan de rest? Betrekken we ze bij gesprekken op de gang? Begroeten we ze met een glimlach en stellen we vriendelijk vragen om ze beter te leren kennen en zich thuis te laten voelen?

En misschien nog belangrijker: hoe kunnen we een hechtere emotionele en geestelijke band met anderen ontwikkelen, en gemoedsrust en liefde overbrengen zoals de Heiland dat deed? We weten dat God ons zegent als we oprecht contact met anderen zoeken – in het bijzonder met mensen die anders lijken dan wij.

Jezus at regelmatig met mensen samen

Het trof ons bij onze studie van het Nieuwe Testament hoe vaak de Heiland met anderen samen at. Hij kreeg vaak kritiek om de mensen met wie hij verkoos tijd door te brengen.

Zo riep Jezus bijvoorbeeld ene Mattheüs, een 'tollenaar', of iemand die de heersende overheid uit die tijd vertegenwoordigde, als een van zijn discipelen (zie Lukas 5:27; Gids bij de Schriften, 'Tollenaar'). Tollenaars werden over het algemeen door het Joodse volk gehaat. Dus toen Mattheüs een groot feest voor Jezus en zijn discipelen hield, klaagden de schriftgeleerden en Farizeeën – die de geboden van God zogenaamd volgden. 'Waarom eet en drinkt u met tollenaars en zondaars?' vroegen ze. Jezus antwoordde: 'Wie gezond zijn, hebben geen dokter nodig, maar wie ziek zijn' (Lukas 5:30–31).

Dit laat goed zien dat de Heiland Zich niet door uiterlijkheden of wereldse reputaties van de wijs liet brengen. Hij richtte Zich juist op de behoeften, waarde en mogelijkheden van ieder individu. Er drong nog iets tot ons door toen we lazen dat Jezus met Mattheüs en anderen samen at. We zullen nooit invloed op iemand kunnen

JEZUS EN DISCIPELEN IN HET KIDRONDAL, BALAGE BALOGH, ART RESOURCE

hebben als we geen toenadering zoeken. Tenzij we de tijd nemen om anderen te leren kennen en lief te hebben, en te aanvaarden waar ze zich op hun levensreis bevinden, hebben we waarschijnlijk maar weinig invloed op ze.

U hebt misschien weleens gehoord: 'Houd van de zondaar, veroordeel de zonde.' Besteden we voldoende tijd aan de eerste helft van die opdracht? Jezus zegt dat we elkaar moeten liefhebben (zie Johannes 13:34) en 'zeventig maal zevenmaal' moeten vergeven (zie Mattheüs 18:22). We zouden minder tijd moeten besteden aan het onderkennen en verwerpen van andermans zonde. Dan blijft er meer energie over om de band met onze medebroeders en -zusters aan te halen.

Wij zeggen graag: 'Houd van de zondaar, zet het eten maar klaar!' We hebben *allen* gezondigd 'en missen de heerlijkheid van God' (Romeinen 3:23). Dat zou ons volop de kans moeten geven om anderen te dienen met liefdevol bereide maaltijden, opgediend in een plek waar de Geest van God aanwezig is. Laten onze tafelgesprekken vervuld zijn met oprechte vriendelijkheid, oprechte vriendschap en bewuste moeite om elkaar te zien zoals Jezus ons ziet.

Zion opbouwen

Dit jaar hebben we gevierd dat het eerste visioen 200 jaar geleden plaatsvond, toen Jezus Christus aankondigde dat zijn evangelie hersteld zou worden. Volgend jaar verdiepen we ons in voorbeelden van de heiligen uit de begintijd van de kerk die het koninkrijk van de Heer in deze bedeling op aarde hielpen opbouwen. Die heiligen moesten een manier vinden om samen te werken en eensgezind te zijn, ook al kwamen ze uit verschillende landen en verschilden ze van godsdienstige en sociaaleconomische achtergrond.

We staan nu voor dezelfde opgave. We moeten op de een of andere manier bedenken hoe we eensgezind in ons geloof kunnen zijn, ondanks de culturele en politieke verschillen die ons uit elkaar proberen te drijven. Dat zal alleen gebeuren als we de Heiland tot Leidsman aannemen. Hij begrijpt onze zwakheid volkomen en kan zwakke dingen sterk maken (zie Ether 12:27). Hij begrijpt onze pijnen volkomen en kan ons helpen genezen (zie Alma 7:11–12). Hij begrijpt onze verschillen volkomen en belooft toch dat we – zoals in Leer en verbonden 49:25 staat – in Zion kunnen gedijen en ons verblijden. Samen. ■

De auteurs wonen in Utah (VS).

Het geschenk ontvangen

Als we het woord van God bestuderen, anderen dienen, ons bekeren en naar de tempel gaan, zullen we Gods liefde in deze kersttijd voelen.

Jakob R. Jones

Op een novemberavond kwam ik thuis en zag ik dat mijn kinderen hun slaapkamer in een kerstlandschap hadden omgetoverd. Kerstbomen, fonkelende kransen, snoeren met lampjes en papieren sneeuwvlokken sierden de hoeken, bedranden, muren en het plafond. Een zelfgemaakte open haard, compleet met houtblokken, lampen en kerstkousen, maakte het schouwspel compleet. Dat prachtige kersttafereel verwarmde ons huis en ons hart.

De profeet Nephi heeft nog een van mijn favoriete kersttaferelen beschreven. Nephi's vader, Lehi, vertelde over een droom waarin hij een prachtige boom zag waarvan de vrucht zijn ziel met vreugde vervulde (zie 1 Nephi 8:12). Nephi verlangde dat hij de boom ook mocht zien die zijn vader beschreef. Nephi kreeg in antwoord op zijn gebed een visioen. Hij tekende daar in mijn beleving een prachtig kerstverhaal over op. Hij schreef:

'En het geschiedde, nadat ik de boom had gezien, dat ik tot de Geest zei: Ik zie dat U mij de boom hebt getoond die kostbaar is boven alles.

'En Hij zei tot mij: Wat verlangt u?

'En ik zei tot hem: De betekenis ervan te kennen. […]

'En ik zag de stad Nazareth; en in de stad Nazareth zag ik een maagd. […]

'En hij zei tot mij: Zie, de maagd die u aanschouwt, is de moeder van de Zoon van God, naar het vlees. […]

'En ik keek en zag wederom de maagd, een kind in haar armen dragende.

'En de engel zei tot mij: Zie het Lam van God, ja, namelijk de Zoon van de eeuwige Vader!' (1 Nephi 11:9–11, 13, 18, 20–21.)

Het is naar mijn idee veelzeggend dat Nephi op zijn vraag naar de betekenis van de boom de eerste Kerstmis te zien kreeg. De Geest vroeg toen of Nephi de betekenis van de boom begreep. Nephi gaf dit geïnspireerde antwoord:

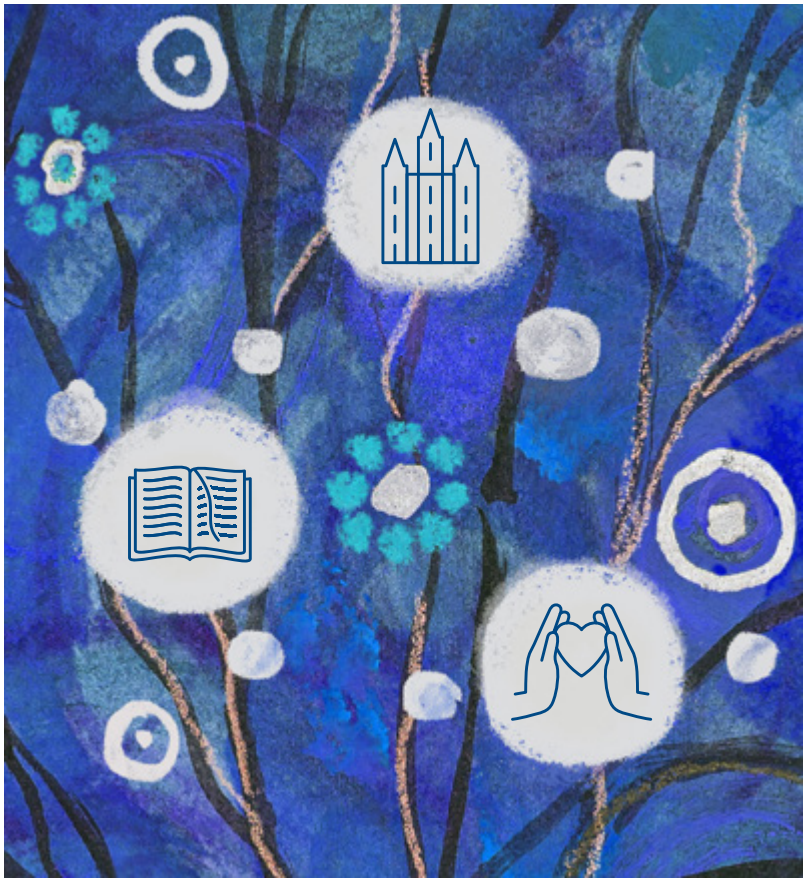
'Ja, het is de liefde van God, die zich alom uitstort in het hart van de mensenkinderen; daarom is zij boven alles het begerenswaardigst.'

De Geest voegde daaraan toe: 'Ja, en het vreugdevolst voor de ziel' (1 Nephi 11:22–23).

Nephi kwam daardoor te weten dat de liefde van God door zijn Zoon, Jezus Christus, voelen het begerenswaardigst en vreugdevolst voor onze ziel is. Dat is het ware geschenk van Kerstmis. Velen van ons hebben echter moeite om Gods liefde in ons leven te voelen – zelfs in deze kersttijd. Hier zijn vier suggesties om in deze kersttijd het geschenk van Gods liefde te ontvangen.

1. Bestudeer het woord van God

Pak regelmatige studie van de Schriften en de woorden van levende profeten op. Lehi zag in zijn visioen

‘een roede van ijzer’ (1 Nephi 8:19) die naar de boom voerde. Zij die Gods liefde ondervonden, grepen de roede, hielden zich eraan vast en gingen voorwaarts totdat ze van de vrucht van de boom namen (zie 1 Nephi 8:30). Nephi kwam erachter dat deze roede het woord van God voorstelt (zie 1 Nephi 11:25).

We laten de Heer in ons leven toe als we zijn woorden bestuderen. We hoeven een en ander niet te overdrijven. Als vrienden me vragen hoelang ze de Schriften moeten bestuderen, antwoord ik vaak: ‘Lees tot je de Geest voelt; dan voel je er misschien voor om door te gaan.’ Het gaat niet om het aantal minuten, verzen of hoofdstukken dat we lezen. Het gaat om de ervaring met de Geest die we bij onze studie nastreven. De Heer zal ons zegenen voor elk beetje moeite dat we doen.

In de studie van *Kom dan en volg Mij* voor december komen het boek Moroni en het speciale hoofdstuk ‘Kerstmis’ aan de orde. Wat is een betere gelegenheid om onszelf in de Schriften te verdiepen dan de avondmaalsgebeden en woorden van profeten zoals Moroni te bestuderen? Ze getuigen immers krachtig en persoonlijk van Jezus Christus.

We kunnen ook de woorden van levende profeten bestuderen door de conferentie-uitgaven van de *Liahona* te lezen of naar hun toespraken in de Evangeliebibliotheek te luisteren. Onze hernieuwde studie van Christus’ woorden kan ons deze kerstperiode net zoals de roede van ijzer in Lehi’s droom naar Gods liefde voeren.

2. Wees dienstbaar

De kerst die ik uit mijn jeugd het meest koester, was misschien wel het jaar dat we als gezin samen met tantes, ooms, neven en nichten kleding, voedsel, speelgoed, brillen en apparatuur schonken aan een plaatselijk gezin in nood. Ik zal nooit vergeten dat ik tot die lange stoet behoorde die Kerstmis bij hen thuis bracht. Dat gevoel bleef lang na Kerstmis hangen, en de dankbetuigingen van de moeder en haar vier kinderen zijn in mijn geheugen gegrift. Door dat gezin te helpen, voelde ik dat Gods liefde ‘zich alom uitstort[te]’ (1 Nephi 11:22) in mijn hart.

Onze hulp aan anderen hoeft niet grootschalig of ingewikkeld te zijn. Toen ik als bisschop werkzaam was, kwam ik erachter dat er dagelijks velen in onze wijken en buurten zijn die zich eenzaam, angstig of overweldigd voelen. Een telefoontje, attent berichtje, opbeurend briefje, zelfgemaakte lekkernij, gezamenlijke wandeling of aanbod om met de kinderen te helpen, kan een wonder uit de hemel en antwoord op iemands gebed zijn.

Vraag onze hemelse Vader: ‘Is er iemand die ik vandaag kan helpen?’ Dan zien we misschien een naam of gezicht voor ons, en zien we door ingevingen van de Heilige Geest in hoe we die persoon van dienst kunnen zijn. Als we gehoor geven aan die ingevingen, ervaren we iets van Gods liefde voor hen en voor ons.

Met het initiatief 'Verlicht de wereld' draagt de kerk eenvoudige dingen aan die we kunnen doen om anderen Gods liefde te laten voelen. Als de Geest u aanspoort om het geschenk van Gods liefde in uw leven te ontvangen door deze Kerstmis naar anderen om te zien, kan Verlicht de wereld u op weg helpen (ga naar KomTotChristus.org).

3. Bekeer u

De derde uitnodiging is het geschenk van bekering van de Heiland ontvangen. Ouderling Lynn G. Robbins van de Zeventig heeft gezegd: 'Bekering is Gods gave waardoor we steeds weer mislukking op mislukking mogen en kunnen stapelen zonder ons enthousiasme te verliezen. Bekering is niet zijn reserveplan voor als we zouden falen. Bekering *is* zijn plan, in de wetenschap dat we zullen falen.'[1]

Dit leven is moeilijk. We schieten in het streven naar ons doel van het eeuwige leven allemaal tekort en hebben de verlossende macht van Christus' verzoening nodig. De Heiland was onder meer bereid om de straf voor onze zonden te dragen, zodat Hij ons het geschenk van bekering kon geven. Hij heeft de prijs al betaald. Het is verder aan ons om te kiezen of we op zijn uitnodiging ingaan of niet:

'Daarom, wie zich bekeert en als een klein kind tot Mij komt, die zal Ik aannemen, want uit zodanigen bestaat het koninkrijk van God. Zie, voor zodanigen heb Ik mijn leven afgelegd, en het wederom opgenomen; daarom, bekeer u, en kom tot Mij, u einden der aarde, en laat u redden' (3 Nephi 9:22).

Ik veronderstel dat we allemaal een zekere zondenlast dragen, groot of klein, die de Geest ons influistert om weg te doen. Onze bisschoppen en ringpresidenten kunnen hulp bieden. De Heiland is zachtmoedig en vergevensgezind van aard, en Hij geeft die eigenschappen aan zijn dienstknechten door. Zij hebben ons lief en kunnen ons door de verzoening van de Heiland genezing helpen vinden. Ieder van ons kan het aanbod van de Heiland aannemen, tot Hem komen en deze Kerstmis gezond worden.

4. Ga naar het huis van de Heer

Gods heilige tempels zijn de plekken waar ik zijn liefde dikwijls intens voel. Mijn lieve vrouw en ik zijn daar voor tijd en eeuwigheid aan elkaar verzegeld. Ik heb daar naar leiding voor beslissingen en gemoedsrust in tijden van stress gezocht. In de tempel lijkt de hemel dichterbij, en lijkt openbaring sneller te komen.

De Heer heeft aangaande de verordeningen van het Melchizedeks priesterschap, waartoe tempelverordeningen behoren, gezegd: 'In de verordeningen daarvan is de macht der goddelijkheid kenbaar' (Leer en verbonden 84:20).

Als we aan tempelverordeningen deelnemen, leren we God kennen, en worden de vrede en macht van een goddelijk leven ons kenbaar.

President Thomas S. Monson (1927–2018) heeft beloofd: 'In de tempel kunnen we een spirituele dimensie en een gevoel van vrede ervaren die elk ander gevoel in het menselijk hart overstijgen.'[2]

Als het enige tijd geleden is dat u vrede in uw gemoed had, waarom neemt u zich in deze kersttijd dan niet voor om regelmatig naar de tempel te gaan wanneer die weer open is? Als u uw eigen begiftiging nog niet hebt ontvangen, kunnen de leidinggevenden in uw wijk of gemeente u helpen met uw voorbereiding. We kunnen Gods liefde ook voelen als we namen van onze voorouders opzoeken en indienen zodat ze de zegeningen van de tempel kunnen ontvangen.

Het ware geschenk

Het woord van God, oprechte dienstbaarheid, bekering en deelname aan tempelverordeningen zijn allemaal gelegenheden om het ware geschenk van Kerstmis te ontvangen. De apostel Johannes heeft geschreven: 'Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft' (Johannes 3:16). In deze kersttijd bid ik dat ieder van ons door de Geest geleid wordt en kiest wat ons helpt om Gods magnifieke geschenk van liefde door zijn Zoon, Jezus Christus, te ervaren. ■

NOTEN

1. Lynn G. Robbins, 'Tot zeventig maal zeven maal', *Liahona*, mei 2018, 22.
2. Thomas S. Monson, 'De zegeningen van de tempel', *Liahona*, mei 2015, 91–92.

De wereld verlichten in Parijs

Georgette Lalaus (Île-de-France, Frankrijk)

Ik heb gemerkt dat dienen onbeschrijfelijke vreugde oplevert en dat kleine daden mensen op opmerkelijke manieren kunnen opbouwen.

Met de daklozen in de straten en vluchtelingen die in de parken van Parijs slapen, is de behoefte aan hulp dagelijks voor onze ogen zichtbaar, ook in de kersttijd. Samen met twee anderen heb ik de ngo Solidarité Agir Ensemble in het leven geroepen, om te helpen waar mogelijk.

Met de steun van veel vrijwilligers in de hele gemeenschap en heiligen der laatste dagen uit de drie ringen in Parijs hebben we activiteiten in het teken van Verlicht de wereld georganiseerd om onze broeders en zusters in nood te helpen.

We houden al drie jaar op rij een evenement in het kader van Verlicht de wereld, waar artiesten, vrijwilligers en gasten uit verschillende kerken en organisaties in Parijs aan het einde van het jaar komen optreden en hulpgoederen voor mensen in nood doneren. Het vergt maanden van voorbereiding, maar vrijwilligers en artiesten beleven ontzettend veel vreugde aan het evenement. Niemand wil het missen. Voor ons derde evenement in het teken van Verlicht de wereld hadden we 82 deelnemers, ondanks een staking van het openbaar vervoer!

Vóór het evenement stopten we rugzakken vol hygiëneartikelen om onder vluchtelingen en daklozen in Parijs uit te delen. We zamelden ook dekens, lakens, kussens, sportartikelen, doucheslippers en zelfs een fiets in voor de vluchtelingen.

Vorig jaar hebben we tijdens het evenement ook een modeshow gehouden. Een 22-jarige stylist die deelnam, zei dat de steun die hij ontving hem kracht en geloof in zijn capaciteiten gaf. Zijn woorden deden me eraan denken dat iedereen zich nodig moet voelen en dat we allemaal op de een of andere manier ook iets nodig hebben.

We kijken uit naar volgend jaar. We verwachten nog meer deelnemers en activiteiten. Sommigen hebben zelfs magazijnen en koelwagens aangeboden om ons te helpen. We werken verder samen met buurtinstanties en met een groot internationaal cateringbedrijf om mensen in nood van uitgebalanceerde maaltijden te voorzien. We regelen ook een manier om gratis lessen Frans te geven.

Ik heb gemerkt dat dienen voor een goede zaak onbeschrijfelijke vreugde oplevert. Kleine daden kunnen mensen op opmerkelijke manieren opbouwen. De lachende gezichten en de dankbaarheid die we hebben ontvangen, motiveren ons om nog meer te doen. ■

ILLUSTRATIE: ELLEN MARELLO

De kracht van het gebed in de gevangenis

Portia Louder (Utah, VS)

Ik zal die kerstavond nooit vergeten.

Ik zat een straf van vier en een half jaar in de gevangenis uit wegens vastgoedfraude. De meeste vrouwen daar waren rustig en respectvol. Toen kwamen er tien vrouwen in de cel tegenover mij te zitten.

Ze bleven vaak tot laat in de avond lachen en naar harde muziek luisteren. Ze leken er lak aan te hebben dat anderen last van hun gedrag hadden. Mijn celgenoten vroegen me om met ze te praten, maar dergelijke gesprekken pakken in de gevangenis meestal niet goed uit. Ik ging in plaats daarvan in gebed dat deze vrouwen hun gedrag zouden veranderen en de rust zou wederkeren, maar het werd alleen maar erger.

Terwijl ik op een avond bad, besefte ik dat ik geen moeite had gedaan om mijn overburen te leren kennen. Ik ging de volgende dag naar hun cel toe en sprak met ze. Ze lieten me foto's van hun familie en dierbaren zien. Ze verontschuldigden zich dat ze te luid waren geweest. Vanaf dat moment zwaaiden ze en leken ze blij om me te zien.

Een paar weken vóór Kerstmis nodigden ze me uit om op kerstavond samen te eten. We waren ook van plan om geestelijke ervaringen met elkaar uit te wisselen. Op kerstavond kwamen we bijeen en hingen we wat papieren versieringen op. We hadden geen kerstboom, maar er heerste een vredige sfeer. Na ons eenvoudige diner met tonijn en chips wisselden we verhalen uit. We hadden allemaal een andere godsdienstige achtergrond en onze verhalen waren uniek, maar ons hart was met elkaar verbonden en de Geest was aanwezig.

April vertelde dat ze nog maar 14 jaar was toen haar moeder aan een overdosis drugs was gestorven. April leefde op straat en kreeg een baby die ze ter adoptie afstond toen ze 15 was. Ze worstelde met haar eigen drugsverslaving, begon drugs te verhandelen en kwam uiteindelijk in de gevangenis terecht.

'Op een dag vroeg ik me af waarom ik eigenlijk nog leefde', zei April. 'Het maakte helemaal niet uit of ik dood was. Niemand wist dat ik in de gevangenis zat. Niemand zou het zelfs merken dat ik er niet meer was.' Ze vroeg God toen in gebed of Hij wist wie ze was.

De week erna overhandigde een therapeut in de gevangenis haar een brief van het meisje dat ze ter adoptie had afgestaan.

'God houdt je vast in het oog', zei de therapeut.

'Ik schrijf mijn dochter nu, en ze heeft me een keer bezocht', zei April. 'Ik weet niet veel over godsdienst, maar ik weet wel dat God om me geeft omdat Hij mijn gebed verhoord heeft.'

Na Aprils verhaal zaten we allemaal stilletjes met tranen in onze ogen.

In de gevangenis stortte ik mijn hart vaak in gebed uit, en vroeg ik mijn hemelse Vader of Hij mijn familie wilde behoeden en beschermen. Maar toen ik voor mijn overburen in de gevangenis bad, begon ik hun goddelijke potentieel te zien en voelde ik de liefde en barmhartigheid van onze Heiland nog meer.

Die kerstavond in de gevangenis was prachtig. ■

ILLUSTRATIE, PHIL ART

Kerstcadeaus of tiende?

Anna Williams (Alabama, VS)

Ik geloofde wel dat het evangelie waar was, maar kon ik me veroorloven om tiende te betalen?

Ik zocht naar een kerk tot zendelingzusters me over De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen vertelden. Ik liet me anderhalve maand later dopen en bevestigen. Een van de dingen die de zendelingen me bijbrachten, was het beginsel van tiende.

'Je zult zegeningen ontvangen als je tiende betaalt', zeiden ze.

Ik was een alleenstaande ouder. Ik had amper genoeg geld om eten te kopen en mijn rekeningen te betalen. Het was vaak een kwestie van tiende betalen of eten kopen, rekeningen betalen of de auto afbetalen.

Jarenlang probeerde ik met periodes tiende te betalen. Uiteindelijk zei ik tegen mezelf: als je gelooft dat het evangelie waar is, dan moet je de stap zetten. Als je de stap zet, kan God je zegenen.

Ik was 500 dollar aan tiende verschuldigd, maar had ook 503 dollar nodig om enkele rekeningen te betalen. Ik zag niet in hoe dat in orde zou komen, maar zei: ik ga het gewoon proberen. Ik betaalde mijn tiende. Niemand wist dat ik 503 dollar tekortkwam, maar iemand stuurde me anoniem vijf briefjes van 100 dollar per post.

Dat was een keerpunt voor me. Ik veranderde in geestelijk opzicht. Ik besefte dat God van me houdt, dat Hij voor me zorgt en wil dat ik slaag. Sindsdien betaal ik steeds mijn tiende. Maar het is niet altijd makkelijk geweest.

Jaren geleden schijn ik volgens mijn oudste dochter rond Kerstmis te hebben gezegd dat ik me niet kon veroorloven om tiende te betalen *en* kerstcadeautjes voor haar en de andere kinderen te kopen.

'We wisten dat we niets zouden krijgen, maar dat was prima', vertelde mijn dochter me later. 'We vonden dat je je tiende moest betalen.'

De Heer voorzag in alles, zoals altijd, en ze hoefden het niet zonder kerstcadeautjes te stellen.

Het is een hele opgave om als alleenstaande moeder voor je kinderen te zorgen en tiende te betalen. Sinds ik de beslissing nam om tiende te betalen, heb ik zegeningen ondervonden. Ik ben niet rijk, maar de Heer opent altijd een deur voor me.

Ik ben ook op andere manieren gezegend. Dankzij het goede voorbeeld van kerkleden en familieleden zijn mijn kinderen en ik actief in de kerk gebleven. Ik heb ze verteld dat het allemaal deel uitmaakt van de beloofde zegeningen – dat de vensters van de hemel voor ons open zouden gaan. ■

ILLUSTRATIE, ALLEN GARNS

Iemand zal er volgend jaar niet bij zijn

Rebecca Clarkson (Californië, VS)

Op kerstavond bedacht ik hoeveel ik van ons gezin hield. Toen kreeg ik een duidelijke ingeving.

Het was kerstavond. We hadden net onze nieuwe pyjama's gekregen, een traditie in ons gezin. De kinderen speelden kerstmuziek af en iedereen danste in het rond. Niemand was humeurig; iedereen was blij, vrolijk en had plezier. Ik was zwanger en mijmerde hoeveel ik van ons gezin hield, hoe blij ik was dat er nog een kindje op komst was.

Toen kreeg ik een duidelijke ingeving. De Geest fluisterde me in dat een van onze gezinsleden volgend jaar niet onder ons zou zijn.

Later die avond, toen mijn man, Tim, en ik cadeautjes onder de boom legden, vertelde hij dat hij eerder die avond het gevoel had gekregen dat een van onze gezinsleden de volgende kerstavond niet onder ons zou zijn. Ik zei tegen Tim dat ik hetzelfde had gevoeld.

Voordat we na de kerst op familiebezoek in een andere staat gingen, drukte Tim onze kinderen op het hart dat ze onderweg goed op hun veiligheid moesten letten. De gedachte om een gezinslid op onze reis te verliezen, verontrustte ons – maar we hadden het gevoel dat alles goed zou komen. We gingen op pad, hadden een geweldige tijd bij familieleden en kwamen veilig weer thuis.

Het was al snel tijd voor mijn volgende zwangerschapscontrole. De arts kwam met droevig nieuws. Uit de echo bleek dat de baby twee weken vóór de afspraak overleden was.

Toen Tim en ik ontredderd naar huis reden, beseften we dat het twee weken daarvoor kerstavond was geweest. We weten niet precies wanneer de geest het lichaam betreedt, maar Tim en ik hebben het gevoel dat onze baby op die kerstavond bij ons gezin mocht zijn, al was het maar even, terwijl iedereen blij aan het dansen was. We waren echt heel blij en voelden dat de baby er deel van uitmaakte. Toen hij ons verliet, werd hij volgens ons het gezinslid dat de volgende kerstavond niet onder ons zou zijn. Ik geloof dat we onze baby eens weer zullen zien. Ik ben dankbaar voor de gemoedsrust die ik daardoor krijg. ■

ILLUSTRATIE, KENDRA BINNEY

Moroni 1–6
(30 NOVEMBER–6 DECEMBER)

Wat kunnen we van het boek Moroni leren?

Moroni leefde in roerige tijden. Hij was getuige van de uiteindelijke vernietiging van de Nephieten, zijn vader stierf in de strijd (zie Mormon 8:3) en de Nephieten die weigerden Jezus Christus te verloochenen, werden gedood (zie Moroni 1:2). Ook Moroni 'wil[de] de Christus niet verloochenen' (Moroni 1:3). Hij vluchtte voor zijn leven en hield zich vele jaren schuil.

'Ik schrijf nog enkele dingen' (Moroni 1:4)

In die periode dacht Moroni dat zijn schrijven op de platen voltooid was, maar de Heer wilde dat hij 'nog enkele dingen [schreef], in de hoop dat zij […] in de toekomst van waarde zullen zijn voor mijn broeders' (Moroni 1:4).

Waarom schreef hij dat?

Moroni was op de hoogte van de goddelijke doeleinden van het Boek van Mormon en moest zorgvuldig kiezen wat hij schreef. Overweeg na het lezen van het boek Moroni de keuzes die Moroni daarbij maakte. Wat was volgens hem essentieel? Hoe gaat u door het laatste getuigenis van Moroni anders over het Boek van Mormon denken?

Wat schreef hij?

Moroni voegde de hoofdstukken 8 en 9 aan het boek Mormon toe, nam zijn eigen samenvatting van het boek Ether op en voegde zijn eigen boek (het boek Moroni) aan de platen van Mormon toe.

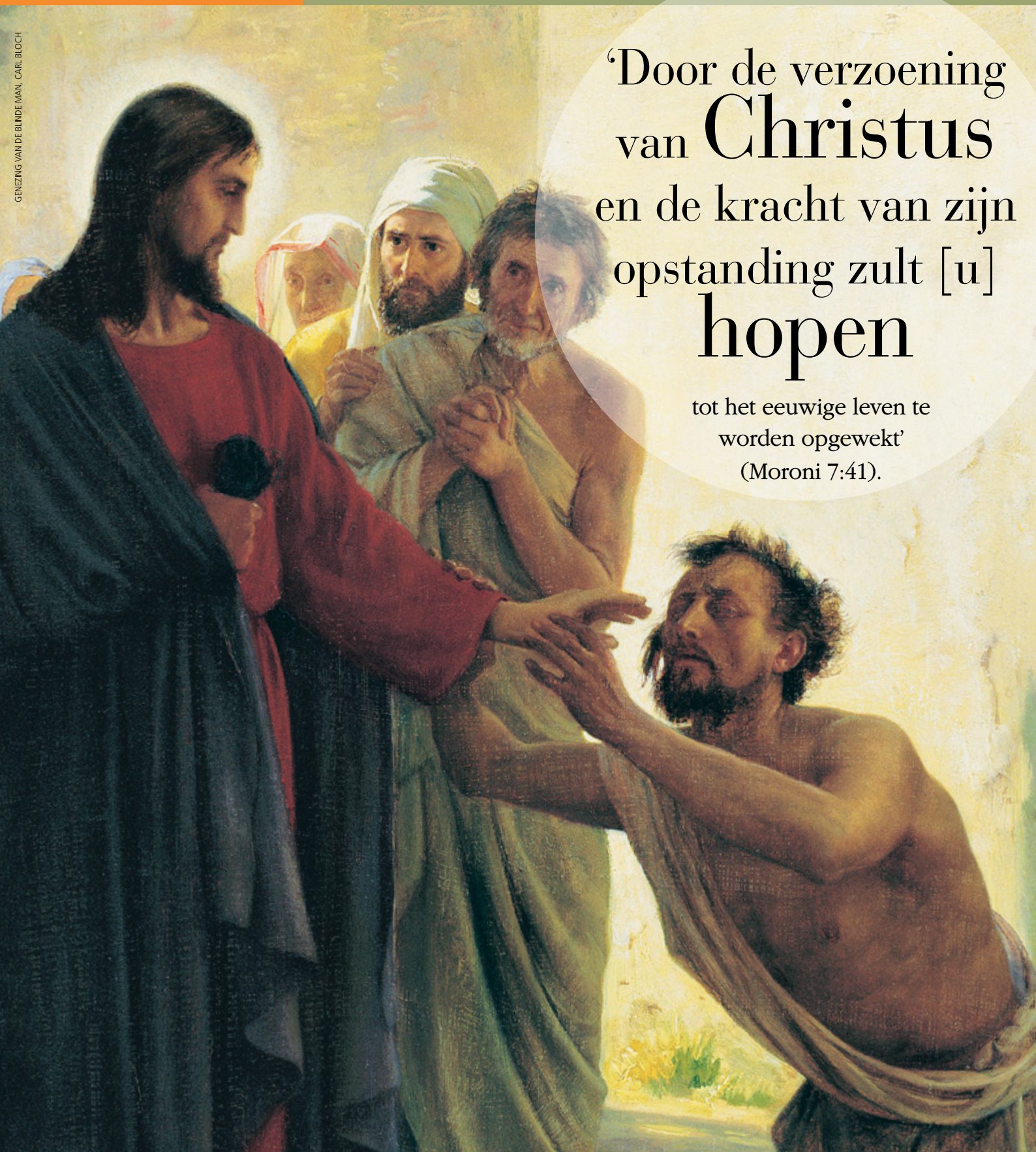
De geschriften van Moroni bevatten veel dingen die voor ons waardevol zijn. Hij schreef over het werk van de kerk (zie Moroni 1–6), nam leringen van zijn vader, Mormon, op (zie Moroni 7–9) en tekende zijn laatste getuigenis op (zie Moroni 10).

ILLUSTRATIES, ANDREW BOSLEY

Moroni 7–9
(7–13 DECEMBER)

‘Waar zult u op hopen?’ (Moroni 7:41)

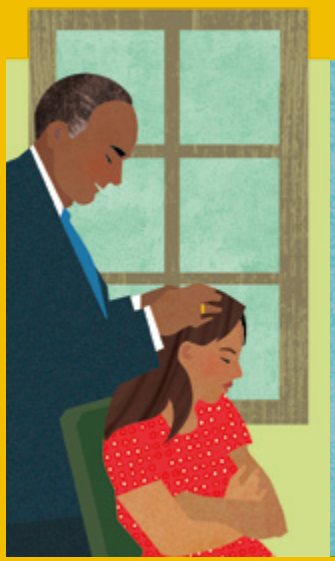
GENEZING VAN DE BLINDE MAN, CARL BLOCH

‘Door de verzoening van Christus en de kracht van zijn opstanding zult [u] hopen tot het eeuwige leven te worden opgewekt’ (Moroni 7:41).

Hoe kan ik naar gaven van de Geest streven?

God schenkt door de Heilige Geest gaven van de Geest voor ons nut (zie Moroni 10:8). Ieder van ons is door God met gaven van de Geest gezegend, en er zijn vele gaven die we kunnen ontvangen.

Sommige gaven van de Geest worden in de Schriften genoemd (zie Moroni 10:9–16; Leer en verbonden 46:13–25). Vele gaven worden ook niet genoemd. Hoe kunt u de gaven van de Geest die God u gegeven heeft, herkennen en ontwikkelen? Hoe kunt u andere gaven ontwikkelen? Hier zijn enkele ideeën om u op weg te helpen:

Vragen

Bid en vraag God met welke gaven van de Geest Hij u heeft gezegend of naar welke u moet streven. Hij zal u helpen. Uw patriarchale zegen kan uw gaven van de Geest ook benoemen. Als u nog geen patriarchale zegen hebt, overweeg dan om er eens met uw bisschop of gemeentepresident over te praten.

Studeren

Het vergt inspanning om gaven van de Geest te ontvangen. Als u naar een bepaalde gave streeft, kunt u er bijvoorbeeld meer over te weten komen in de Schriften, uw patriarchale zegen of conferentietoespraken. U kunt ook anderen naar hun ervaringen vragen.

Doen

Over gaven van de Geest lezen, is zeker nuttig. Maar u moet die kennis gaan gebruiken. Als u geloof in Jezus Christus oefent, u bekeert en uw verbonden nakomt, bent u voor gaven van de Geest ontvankelijk. Zoek ook situaties op waarin u uw gaven van de Geest kunt inzetten. Bedenk dat u die gaven niet alleen voor uzelf hebt gekregen, maar ook voor het welzijn van anderen (zie Leer en verbonden 46:26). Hoe kunt u anderen met uw gaven van de Geest helpen?

ILLUSTRATIES, BETH JEPPSON

Wat leren profeten uit het Boek van Mormon ons over Kerstmis?

Wat leren we uit de volgende Schriftteksten van elke profeet over de geboorte van de Heiland? Schrijf uw gedachten desgewenst op of praat er met familieleden over.

Nephi, de zoon van Helaman (ongeveer 1 n.C.)

'De stem van de Heer kwam tot hem en zei: […] morgen kom Ik in de wereld' (zie 3 Nephi 1:4–22).

Nephi (ongeveer 600 v.C.)

'Ik [zag] een maagd, […] een kind in haar armen dragende. En de engel zei tot mij: Zie het Lam van God, ja, namelijk de Zoon van de eeuwige Vader!' (Zie 1 Nephi 11:13–33.)

Abinadi (ongeveer 148 v.C.)

'Alle profeten […] vanaf het begin van de wereld […] – hebben zij niet […] gezegd dat God zelf zou neerdalen onder de mensenkinderen?' (Zie Mosiah 13:33–35.)

Koning Benjamin (ongeveer 124 v.C.)

'De almachtige Heer […] zal neerdalen onder de mensenkinderen en […] Hij zal Jezus Christus heten, de Zoon van God, […] en zijn moeder zal Maria heten' (zie Mosiah 3:5–11).

Alma de jonge (ongeveer 83 v.C.)

'Hij wordt geboren uit Maria […], ja, namelijk de Zoon van God' (zie Alma 7:7–13).

Samuel de Lamaniet (ongeveer 6 v.C.)

'Er komen nog vijf jaar, en zie, dan komt de Zoon van God' (zie Helaman 14:1–13).

ILLUSTRATIES, DAN BURR

Hoe praat ik **terloops** met mijn kinderen over het evangelie?

AANVULLENDE INFORMATIEBRONNEN

- 'Beste ouders' (de achteromslag van de *Vriend*)
- 'Gekko's, krekels en tijd met kinderen' (*Liahona* van juni 2019)
- 'Kinderen beschermen' (*Liahona* van oktober 2019)
- 'Over moeilijke onderwerpen praten' (*Liahona* van maart 2015)

Onder de gezamenlijke maaltijd of voor het slapen gaan

Wanneer uw kind iets moeilijks meemaakt

7 **Zeven informele gespreks-momenten**

Wat vond je van de conferentietoespraken die we bekeken hebben?

ILLUSTRATIES, JOSIE PORTILLO

Het is onze taak als ouders om onze kinderen in het evangelie te onderwijzen. Maar een gesprek over het evangelie hoeft niet saai en formeel te zijn! Hier zijn enkele ideeën om evangeliegesprekken in het dagelijks leven te verweven.

7 **Zeven manieren om een gesprek te beginnen**

Hebben je vrienden weleens vragen over godsdienst?

Wanneer dan ook – als u het gesprek maar benadert met openheid, liefde in uw hart, en een verlangen om te luisteren en te begrijpen

Als u iets opmerkt waar een geestelijke boodschap in zit

Terwijl u familieverhalen vertelt of over voorouders praat

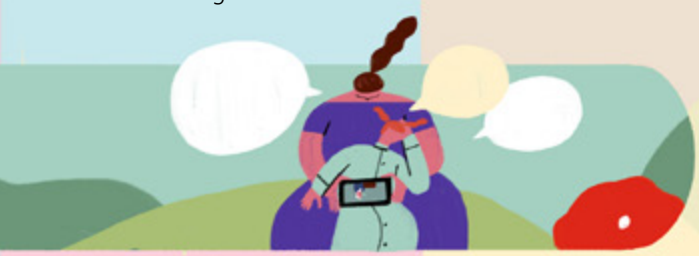
Tijdens een dienstbetoonproject of het helpen van anderen

Voor en na kerkdiensten of -activiteiten

Is er iets wat we onlangs in *Kom dan en volg Mij* hebben gelezen dat je nog steeds bezighoudt?

Heb je een vraag over iets wat je in de kerk hebt gehoord?

Deze Schrifttekst houdt me de laatste tijd bezig. Wat vind jij ervan?

Wat heb je pas in de Schriften gelezen? Heb je er vragen over?

Hoe gaat het met je roeping (of een andere kerktaak)? Wat zou je helpen?

Gedachten en tips

- **Laat uw kinderen weten dat vragen over het evangelie prima zijn.** Het was tenslotte een vraag die Joseph Smith aanzette om in gebed om hulp te vragen, en dat had het eerste visioen tot gevolg! Druk ze op het hart dat ze ook zonder alle antwoorden nog steeds een getuigenis kunnen ontwikkelen.
- **Geef aan wanneer u de Geest voelt**, of dat nu op de thuisavond, in de kerk of bij een prachtige zonsondergang is. Zo gaan ze begrijpen hoe de Geest tot ons spreekt. Leg uit dat de Geest op verschillende manieren met ons kan communiceren, bijvoorbeeld door warme of lichte gevoelens, heldere gedachten, een vredig gevoel enz.
- **Maak evangelieboodschappen toegankelijk.** Uw tieners zoeken misschien geen artikelen in de kerktijdschriften op hun telefoon op, maar ze bladeren wellicht wel door een *Liahona* die op tafel ligt. Ze luisteren in hun vrije tijd misschien niet naar conferentietoespraken, maar ze vangen wellicht wel een paar woorden op uit een toespraak die u onder het koken beluistert.
- **Blijf het vooral gewoon proberen, ook al lijkt het niet te werken!** De Schriften staan vol verhalen over kinderen die eerst niet luisterden, zoals Alma de jonge. Vertrouw erop dat geestelijke waarheden op een dag in hun hart zullen doordringen. ■

Jongvolwassenen

In dit katern

44 **Een rechtvaardig oordeel vellen (ook op sociale media)**
Leden van het algemeen jongevrouwenbestuur en medewerkers van de *Liahona*

48 **De werkelijkheid achter die perfecte profielfoto's**
Bárbara Rodríguez

Digitale thema-artikelen

Het is niet aan ons om stenen te werpen
Naam bekend bij de redactie

Hoe je wel *op* maar niet *in* sociale media kunt zijn
Faith Ferguson

Je kunt deze artikelen (en meer) hier vinden:
- op **liahona.ChurchofJesusChrist.org**
- in **Wekelijkse content voor JOVO's** onder 'Jongvolwassenen' in de Evangeliebibliotheek

Vertel je verhaal

Heb je een verhaal te vertellen? Of wil je artikelen over bepaalde onderwerpen zien? Dan horen we graag van je! Stuur je artikelen of feedback naar **liahona.ChurchofJesusChrist.org.**

Van sociale media een positieve plek maken

Vijf jaar geleden besloten mijn man en ik een YouTube-kanaal te beginnen. Daar vertelden we openlijk hoe we als leden van de Kerk van Jezus Christus leven. Ons idee was om door onze levensstijl ons geloof uit te dragen.

We hebben zegenrijke, inspirerende reacties van diverse volgers gekregen die aangaven dat ze voor het eerst naar de kerk gingen of zich zelfs lieten dopen! We waren ontzettend blij met die reacties.

We zijn erg dankbaar voor de verrijkende ervaringen die sociale netwerken ons hebben geboden om de boodschap van het herstelde evangelie te verspreiden, gewoon door anderen een kijkje in ons leven te geven. Ja, we kunnen door sociale media ongelooflijke ervaringen opdoen, waardevolle vriendschappen ontwikkelen en van het evangelie getuigen. Maar we kunnen ook ervaringen opdoen die ons geestelijk verzwakken, ons ertoe brengen anderen onrechtvaardig te oordelen en ons uit het oog laten verliezen wie we werkelijk zijn.

Het katern voor jongvolwassenen gaat deze maand onder andere op die onderwerpen in. Het is makkelijk om onszelf of ons leven te vergelijken met wat we op sociale media zien. Maar we kunnen sociale media ook leren gebruiken als positieve plek waar we onszelf of anderen niet oordelen, vertrouwen in onze goddelijke aard ontwikkelen, en anderen bovenal, door ons voorbeeld, het geluk van het evangelie van Jezus Christus aanreiken.

Bárbara Rodríguez

Een rechtvaardig **oordeel** vellen (ook op sociale media)

Met de hulp van de Heiland kunnen we leren oordelen zoals Hij dat verwacht.

Leden van het algemeen jongevrouwenbestuur en medewerkers van de *Liahona*

‘Niet oordelen.’

We horen dit tegenwoordig vaak in de wereld, met daarnaast boodschappen dat het niet aan ons is om anderen te oordelen. Alleen het woord *oordeel* heeft al een negatieve lading. Maar als leden van de kerk van de Heiland weten we dat oordelen iets is wat Hij ons aanraadt – zolang we het maar op zijn wijze doen.

Toen Jezus op de sabbat een man genas, werd hij streng geoordeeld omdat de wet van Mozes beperkte wat men op de sabbat mocht doen – en mensen vonden dat Hij niet binnen die richtlijnen handelde. Maar de Heiland wees ze terecht omdat ze zo snel kritiek op anderen hadden. Toen gaf Hij ze de raad: ‘Oordeel niet naar wat voor ogen is, maar vel een rechtvaardig oordeel’ (Johannes 7:24; zie ook Bijbelvertaling van Joseph Smith, Mattheüs 7:1–2).

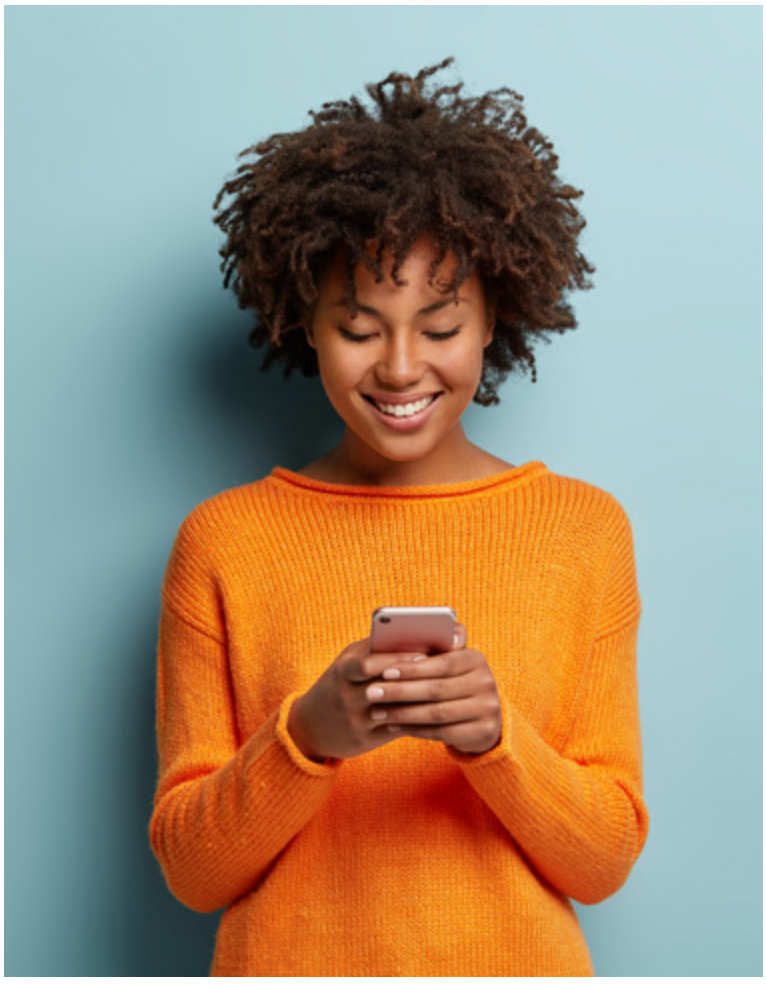
Hoe vaak oordelen wij anderen op onrechtvaardige wijze, zoals de mensen die hun oordeel over de Heiland klaar hadden? Misschien wel vaker dan we denken! Het is o zo makkelijk om anderen te oordelen, vooral op sociale media. Daarom zullen we de raad van de Heiland moeten leren toepassen om in de huidige wereld een rechtvaardig oordeel te vellen.

Onderscheid maken tussen rechtvaardig en onrechtvaardig oordelen

Oordelen hoort bij onze keuzevrijheid. Er zijn veel dingen waarover we een oordeel moeten vellen: bijvoorbeeld onze beroepskeuze, met wie we tijd doorbrengen en *hoe* we onze tijd doorbrengen, welke media we tot ons nemen enzovoort. Maar hoe kunnen we die oordelen – en uiteindelijk *alle* oordelen – rechtvaardig vellen?

President Dallin H. Oaks, eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft zes richtlijnen voor een juist oordeel genoemd. We kunnen weten dat onze oordelen rechtvaardig zijn als:

1. ze ‘niet inhouden dat iemand definitief de verhoging zal ingaan of […] zeker naar de hel zal gaan’;
2. ze ‘onder leiding van de Geest van de Heer worden uitgesproken, niet uit boosheid, jaloezie of eigenbelang’;

3. ze vallen 'binnen ons rentmeesterschap';
4. 'alle feiten bekend zijn';
5. ze niet over mensen, maar over situaties gaan;
6. ze 'uitgaan van rechtvaardige maatstaven'.[1]

De profeet Moroni heeft ook een richtlijn inzake rechtvaardig oordelen gegeven: 'Alle dingen die goed zijn, komen van God; en wat slecht is, komt van de duivel; want de duivel […] nodigt uit en verlokt tot zonde en om voortdurend te doen wat kwaad is' (Moroni 7:12).

Als we op sociale media zijn, vriendschappen overwegen of besluiten waar we onze tijd aan besteden, kunnen we ons afvragen wat een bericht/persoon/bezigheid met ons doet:

- Voel ik me er vredig en goed bij?
- Word ik tot het goede aangezet?
- Wil ik God meer liefhebben en Hem dienen?

Als we beseffen dat alle goede dingen van God komen, kunnen we met onze keuzevrijheid verstandig en rechtvaardig oordelen over anderen, onszelf en waar we ons leven mee vullen.

De cirkel van onrechtvaardig oordelen doorbreken

Nu we hebben vastgesteld wat rechtvaardig oordelen is, wat kunnen we dan doen als we in een negatieve spiraal van oordelen vastzitten? Hier zijn een paar suggesties:

- Gebruik een tijdje geen sociale media. Dat geeft je de kans om een stapje terug te doen, je te herpakken en weer in het echt met anderen in contact te komen. Als je mensen meer buiten sociale media om treft, besef je dat ze echte mensen met echte moeilijkheden zijn, en ben je minder geneigd ze te oordelen.
- Plaats eens geen berichtjes over jezelf, maar over iemand die je heeft geïnspireerd. Vertel waarom je deze persoon bewondert. Zo kijk je verder dan je neus lang is en beur je mensen op in plaats van indruk te willen maken.
- Plaats elke dag minstens één oprechte reactie op sociale media: een verjaardagswens, felicitatie of gewoon een vriendelijk bericht.
- Er zijn altijd mensen op sociale media die te veel delen, alleen foto's van hun ongelooflijke reizen posten, een ogenschijnlijk volmaakt gezin hebben of vaak hun gelijk willen halen. Voordat we oordelen, kunnen we ons afvragen wat de Heer over deze personen weet, en hoe we ze beter kunnen leren kennen. Bid om ze te zien zoals Hij ze ziet. En als hun berichtjes voortdurend negatieve gevoelens bij je oproepen, kun je ze altijd ontvolgen.

Mensen zien zoals ze werkelijk zijn – kinderen van hemelse Ouders – verandert onze oppervlakkige indrukken van ze in een eeuwig perspectief. Er schuilt kracht in het zien van ieders ware identiteit en bestemming. Zuster Michelle Craig, eerste raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium, heeft ons eraan herinnerd:

'Je hebt een goddelijke aard en bestemming die uniek zijn afgestemd op *jou*. […]

'We vergelijken onszelf te snel met anderen. Er zijn altijd wel anderen die alles goed voor elkaar lijken te hebben of belangrijker lijken dan wij. Maar we vergeten vaak dat hun bestemming anders is dan onze bestemming. Als we proberen trouw te blijven aan wie we werkelijk zijn – als we Gods gaven en talenten begrijpen en waarderen die ons als individu uniek maken – dan kunnen we werkelijk vreugde ervaren.'[2]

Uiteindelijk ontsnappen we alleen aan de cirkel van oordelen op sociale media als we daar zelf iets aan doen. We zullen oog voor anderen en niet alleen voor onszelf moeten hebben. We moeten anderen opbeuren en het licht van Christus uitstralen. We zijn zo niet alleen anderen van dienst, maar voelen ons ook beter over onszelf.

Met zelfveroordeling en toxische vergelijkingen afrekenen

Satan heeft een krachtig wapen: hij probeert ons ervan te weerhouden dat we onze ware identiteit echt begrijpen. Als we onze ware identiteit uit het oog verliezen, kunnen veroordelende gedachten en zelfkritiek de plaats van mededogen en liefde voor jezelf innemen. We raken dan het contact met anderen, onszelf en zelfs de Heilige Geest kwijt.

In werkelijkheid vergelijken we onszelf niet altijd met anderen, maar meten we onszelf vaak af aan onze eigen onzekerheden. Een dergelijke vergelijking kan eigenlijk een onrechtvaardig oordeel van onszelf zijn.

Vergelijken kan ons van vreugde *beroven*.[3] Maar kennen we onze waarde, onze sterke kanten en talenten, en weten we welke bestemming onze hemelse Vader voor ons voor ogen heeft en wie we kunnen worden, dan hebben we een *sleutel* tot vreugde in handen.

De Heiland deed zijn hele leven goed aan anderen (zie Handelingen 10:38). Hij leefde zijn leven voor anderen en was smetteloos. Toch werd hij gekastijd en veroordeeld. Maar Hij wist wie Hij werkelijk was en wat zijn bestemming was. Daarom was hij in staat om gracieus met die oordelen over Hem om te gaan – ze vormden geen belemmering voor wat Hem te doen stond.

Als we zijn voorbeeld volgen, kunnen wij dat ook! In de wereld verliezen we ons makkelijk in vergelijkingen en oordelen, en vergeten we makkelijk wie we zijn. Maar we kunnen leren van zuster Joy D. Jones, algemeen jeugdwerkpresidente, die heeft gezegd: 'Als onze liefde voor de Heiland en voor alles wat Hij voor ons heeft gedaan, groter is dan de energie die we besteden aan zwakheden, twijfel en slechte gewoonten, zal Hij ons bijstaan zodat we onze problemen kunnen overwinnen. Hij redt ons van onszelf.'[4]

We weten dat 'de waarde van zielen groot is in de ogen van God' (Leer en Verbonden 18:10). Vervang het woord *zielen* door je eigen naam. Laat dat eens goed bezinken. Onze hemelse Vader kent je naam, Hij kent je waarde, en zijn eniggeboren Zoon is voor jou gestorven omdat jij Hem *zoveel* waard bent.

Dus als het leven zwaar aanvoelt en je geneigd bent tot vergelijken, nader dan tot Hen. Je twijfels en oordelen over jezelf zullen verdwijnen, en je zult werkelijk zelfvertrouwen voelen doordat je je onschatbare waarde kent.

Naar de Heiland opzien

We kunnen altijd naar de Heiland opzien voor leiding bij alles wat we doen. Hij biedt ons door zijn verzoening onder meer de kracht om te veranderen en erachter te komen hoe we alles kunnen doen wat Hij van ons vraagt. En kiezen we ervoor om Hem te volgen en tot Hem te naderen, dan helpt Hij ons om onrechtvaardige oordelen los te laten en anderen – en onszelf – door zijn ogen te zien. ■

NOTEN

1. Dallin H. Oaks, '"Judge Not" and Judging', *Ensign*, augustus 1999, 9–12.
2. Michelle Craig, 'How Do You Feel Joy in the Lord?', 22 november 2019, blog.ChurchofJesusChrist.org.
3. De uitdrukking 'Comparison is the thief of joy [Vergelijken berooft je van vreugde]' wordt toegeschreven aan Theodore Roosevelt.
4. Joy D. Jones, 'Van onschatbare waarde', *Liahona*, november 2017, 15.

De werkelijkheid achter die perfecte profielfoto's

Als we onszelf vergelijken met wat anderen op sociale media zetten, missen we het hele plaatje.

Bárbara Rodríguez

Een tijdje geleden merkte een van mijn volgers op Instagram over een foto op: 'Hoe zie je er toch zo stralend uit met twee kinderen, terwijl ik er amper één aankan?' Ik schoot in de lach en had zin om haar te antwoorden met een foto van hoe ik er op dat moment uitzag.

Mijn reactie was: 'Ik vond mezelf altijd nogal slonzig in vergelijking met andere moeders. Dat is de uitwerking van sociale media: we zijn geneigd om onszelf met een ander te vergelijken, terwijl die persoon zichzelf met weer een ander vergelijkt. Maar in werkelijkheid zie ik er nu echt niet stralend uit en durf ik geen foto van mezelf te uploaden. Ik zie er meestal alleen op vrijdag en zondag "fatsoenlijk" in nette kleren uit.'

Ik maak anderen nu een paar jaar deelgenoot van ons leven op sociale media. Ik probeer vooral te laten zien hoe 'het echte leven' er voor leden van de Kerk van Jezus Christus uitziet. En daarbij heb ik enkele ervaringen gehad die me aan het denken hebben gezet over de goede en minder goede kanten van sociale media.

Op sociale media zie je niet alles

Dit was niet de eerste keer dat iemand me een dergelijke vraag stelde. Op sociale media zie je maar een heel klein deel van iemands leven. Ik kan in mijn geval onmogelijk alles laten zien, ook al probeer ik niets te verdoezelen. En we moeten onszelf niet vergelijken of onze waarde aan één prachtige foto afmeten. Doen we dat wel, vooral op sociale media, dan is het soms moeilijker om onze eigen door God gegeven kwaliteiten te herkennen.

Als heiligen der laatste dagen doen we ons best om op Jezus Christus te lijken. Maar echt, niemand van ons is volmaakt. En op sociale media moeten we ervoor waken om niet alleen onszelf, maar ook anderen verkeerd te oordelen. We moeten bedenken dat iemands leven wel volmaakt kan lijken, maar dat we niet de moeilijkheden zien waarmee ze ook te maken krijgen. We weten nooit precies wat er bij mensen speelt, buiten wat ze in zorgvuldig gefilterde feeds willen delen.

De werkelijkheid van een familiefoto

Er gebeurt vaak van alles achter de schermen van elke familiefoto die je op sociale media ziet. Sommige mensen zien die foto's en vragen zich misschien af waarom hun eigen familiefoto's er nooit zo goed uitzien. Maar we weten niet wat er bij komt kijken om die 'perfecte' foto's voor elkaar te krijgen.

Wij probeerden bijvoorbeeld eens een familiefoto na de kerk te maken. Dat kan met twee kleine kinderen een heel gedoe zijn, maar ik vind het echt fijn om die momenten vast te leggen en later terug te kijken hoe mijn kinderen zijn gegroeid.

Toen we de kinderen netjes op de foto probeerden te krijgen, moest ik even met mijn 2-jarige zoontje, Alvin, praten. Hij huilde omdat hij opgetild wilde worden. Ik hurkte, veegde zijn tranen af en smeekte hem toen om rechtop te gaan staan zodat ik met onze kleding kon pronken (die ik die ochtend met zorg op elkaar had afgestemd). Mijn 3-jarige dochter, Avril, wilde ook niet staan maar wel door mijn man opgetild worden. Ze wilden echt niet op de foto.

De fotosessie was een flop – dus we gaven het op. Maar toen ik thuiskwam, trof ik iets beters aan. Mijn broer (de fotograaf van dienst) had het moment van chaos vastgelegd. Mijn man en ik waren op de foto allebei onze kinderen aan het troosten. Onze kleding kwam niet echt mooi naar voren, maar het was wel een teder – en echt – moment. Ik vond het geweldig.

Ik deelde de foto op sociale media met als bijschrift: 'De werkelijkheid van een familiefoto'. Ik had nooit gedacht dat zoveel mensen zich erin zouden herkennen, maar ik besefte ook dat alles er niet altijd perfect hoeft uit te zien. Het is prima om het leven gewoon te nemen zoals het is. Maar ik kreeg er nog meer inzicht door: als we menen dat iemand volmaakt is, zijn we gewoon niet van alle details op de hoogte.

Laat sociale media je ware identiteit niet verhullen

Sociale media hebben zeker hun nut. Maar we moeten oppassen dat we niet ontmoedigd raken of onszelf vergelijken met wat we op sociale media zien. Ouderling Gary E. Stevenson van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Hopelijk kunnen we realistischer zijn, meer humor zien en minder ontmoedigd raken als we foto's onder ogen krijgen van een geïdealiseerde werkelijkheid die te vaak tot verlammende vergelijkingen leiden.'[1]

We moeten aan onze goddelijke natuur als kinderen van God denken. Dan weet ik dat we geen last van pijnlijke vergelijkingen of persoonlijke oordelen zullen hebben. En als we die vergelijkingen die afbreuk aan ons potentieel proberen te doen geen kans meer geven, zullen we meer van het leven kunnen genieten zonder ons over al die ogenschijnlijk perfecte profielfoto's en berichtjes te bekommeren. ■

Bárbara Rodríguez is 25 jaar en is in Anzoátegui (Venezuela) geboren. Daar leerde ze ook haar man kennen. Ze wonen momenteel in Lima (Peru). Bárbara post graag opbouwende content op hun sociale netwerken.

NOOT

1. Gary E. Stevenson, 'Geestelijke verduistering', *Liahona*, november 2017, 46.

FOTO'S TER BESCHIKKING GESTELD DOOR DE AUTEUR

MEER PAGINA'S, MEER VERHALEN, MEER VOO

In januari 2021 rolt Voor de kracht van de jeugd van de pers, een nieuw tijdschrift voor jongeren dat tieners over de hele wereld verenigt en met elkaar verbindt.

WAT JE KUNT VERWACHTEN:

- inspirerende boodschappen van kerkleiders;
- meer verhalen geschreven door jongeren;

R JOU!

- extra inzichten bij wat je in het seminarie en *Kom dan en volg Mij* leert;
- nieuwe posters om op te hangen of online te delen;
- antwoorden op je evangelievragen.

Laat je blijvend inspireren en opbouwen. Leer het evangelie van Jezus Christus en lees hoe anderen het moedig naleven.

IN DIT KATERN

52 **Een zegenrijke kersttraditie**
Isabel Toa

54 **Wat staat er op jouw lijstje?**
Annelise Gardiner en Sam Lofgran

56 **Vraag en antwoord: Vrienden blijven? Lichtgevende stenen?**

58 **Hij is het Licht**
Laura Fuchs

60 **Drie levenslessen van Moroni**
David Dickson en Chakell Wardleigh Herbert

64 **Nog een gedachte: Volmaakt in Christus**
Ouderling Gerrit W. Gong

65 **Personen uit het Boek van Mormon: Mormon en Moroni**

Een zegenrijke KERSTTRADITIE

Er was niets bijzonders aan Kerstmis in een nieuw huis, maar één priesterschapszegen veranderde alles.

Isabel Toa

Ik was 14 toen ik mijn eerste kerst zonder sneeuw meemaakte. We waren als gezin net van de bergen van Utah naar Texas (VS) verhuisd. In vond het in Texas te vlak en te heet. Ik kon maar moeilijk de geest van Kerstmis voelen zonder vrienden op mijn nieuwe school, en al helemaal niet zonder sneeuw op de grond. Ik had het idee dat ik nergens bij hoorde, dus voelde ik me vaak eenzaam en verdrietig.

Ik was dan wel somber, maar over een week was het Kerstmis en de kersttradities van onze familie zouden me zeker opbeuren. De leuke activiteiten die we als gezin in de afgelopen jaren deden, maakten me altijd heel blij. Tradities waren een belangrijk onderdeel van onze kerstviering, dus ik hoefde me vast geen zorgen te maken. Ze heetten niet voor niets tradities, dus ik vertrouwde erop dat ze zouden doorgaan.

DE GEEST VAN KERSTMIS LEVEND HOUDEN

De dagen voorafgaand aan Kerstmis kropen langzaam voorbij. We hadden als gezin nog niets gedaan om te vieren, dus ik voelde me tamelijk terneergeslagen. Toen 24 december eindelijk aanbrak, wachtte ik de hele dag tot er iets zou gebeuren – iets wat me zou laten zien dat onze dierbare familietradities in ons nieuwe huis nog steeds doorgang konden vinden. Ik had die gekoesterde tradities ongetwijfeld zelf kunnen aanwakkeren, maar dat wilde ik niet. Ik was eigenlijk op zoek naar een teken dat de geest van Kerstmis nog levend was.

Naarmate de dag vorderde, raakte ik steeds meer van streek. Ik had tranen in mijn ogen toen ons gezin voor het avondgebed bij elkaar kwam. Het hele huis voelde kil en leeg, zelfs al woonden wij erin. Plotseling doorbrak mijn vader met één vraag de stilte.

'Wil iemand een priesterschapszegen?'

Mijn hart ging sneller kloppen. Ik had me zo'n zorgen gemaakt of we wel of niet kerstverlichting zouden ophangen of kerstkoekjes bakken, dat ik één bijzondere traditie was vergeten die we elke kerstavond deden: we konden dan allemaal een priesterschapszegen krijgen. Een zegen van mijn vader had me in het verleden altijd gemoedsrust gegeven, maar niet iedereen in ons gezin stelde een zegen op prijs. Soms zeiden mijn moeder en de anderen dat ze niet echt een zegen nodig hadden. Ik wilde niet te veel hoop koesteren als de rest niet hoefde.

Maar deze keer was het anders. Mijn moeder stond op en nam plaats op de stoel die mijn vader voor ons had neergezet.

'Ik wil wel graag een zegen', zei ze zachtjes.

We waren allemaal erg verrast, maar mijn vader aarzelde geen moment. Hij legde zijn handen op mijn moeders hoofd en begon te spreken. Ik merkte dat mijn vader de gevoelens en worsteling van mijn moeder heel goed aanvoelde. Hij sprak in die periode van verandering woorden van troost en vrede over haar uit.

Ik kreeg plotseling een brandend gevoel in mijn borst – bijna alsof iemand een lucifer in me had aangestoken. Ik wist dat ik de Heilige Geest voelde, ook al was het brandende gevoel in mijn borst anders dan ik de Geest eerder altijd had gevoeld. Het was alsof mijn hemelse Vader rechtstreeks tot mij sprak, en het was niet eens mijn priesterschapszegen!

Toen mijn vader zachtjes 'amen' zei en ik mijn betraande ogen opende, merkte ik dat het hele gezin moest huilen. We hadden allemaal de Geest op een tedere, liefdevolle manier tot ons horen zeggen dat alles goed zou komen. Mijn moeder en vader omhelsden elkaar, en ik voelde dat de regenwolk die al zo lang boven mijn hoofd hing eindelijk plaats maakte voor de zon.

We kregen allemaal een zegen, ik ook. De Heer verzekerde me in mijn zegen dat Hij me altijd indachtig is en mijn geluk voor

ILLUSTRATIE, TRACY WALKER

ogen heeft. De gemoedsrust en warmte die eruit voortkwamen, had ik sinds de verhuizing naar Texas niet meer gevoeld.

PRIESTERSCHAPSMACHT BESTAAT ECHT

We hebben dat jaar misschien niet elke traditie in ere gehouden, maar we zijn nooit vergeten hoe we de macht van God door de priesterschapszegen van mijn vader voelden vloeien. Ik zal nooit vergeten hoe mijn droefheid daardoor in gemoedsrust en vreugde veranderde. Ik heb ook een waardevolle les over de macht van het priesterschap geleerd. Als alles om je heen de verkeerde kant op lijkt te gaan, kan een priesterschapszegen je herinneren aan de waakzame, liefdevolle aanwezigheid van de Heer. ■

De auteur woont in Utah (VS).

WAT STAAT ER OP **JOUW LIJSTJE?**

Maak geen verlanglijstje meer, maar krijg steeds meer wat je nodig hebt.

Annelise Gardiner en Sam Lofgran
Kerktijdschriften

Wat wil je dit jaar echt voor de kerst? We hebben het over meer dan alleen cadeautjes. Waar heb je echt *behoefte* aan?

Een behoefte is iets wat je moet hebben om te overleven. In de kerstperiode houden we ons vaak met onze lichamelijke verlangens bezig, maar hoe zit het met onze geestelijke behoeften?

BROODNODIGE GESCHENKEN

We weten dat onze geest voortdurend behoeften heeft, waarin geschenken zoals Schriftstudie en gebed helpen voorzien. Maar onze geest heeft ook andere behoeften, afhankelijk van onze omstandigheden. We hebben enkele verhalen van jongeren over de hele wereld verzameld die ontdekten welke andere 'geschenken' hun geest nodig had. Denk bij het lezen na over de geschenken die je eigen geest nodig heeft.

Het geschenk van het seminarie

Juan R. (16) uit Chili kwam erachter dat het seminarie iets was wat hij nodig had. 'In het seminarie leer ik de waarheid en de Geest geeft me wijsheid. Wanneer ik de Geest voel, weet ik dat ik op de plek ben waar God me op dat moment wil hebben. Zo voel ik me als ik het seminarie bijwoon, dus ik weet dat het belangrijk is dat ik daar ben. Ik weet altijd dat ik daar antwoorden vind op vragen of twijfels die ik heb.'

Het geschenk van vrienden

Rhoeta M. (15) uit Idaho (VS) merkte dat ze goede vrienden nodig had toen ze de kerk onderzocht. 'Toen ik naar de avondmaalsdienst, de lessen en de jongevrouwen begon te gaan, werd ik meteen begroet door allerlei vriendelijke gezichten en een zorgzame gemeenschap. Ik werd bij alle activiteiten betrokken en mijn nieuwe vrienden moedigden me aan om Gods plan te volgen. Ze hielpen me om geestelijke doelen te stellen en die te verwezenlijken.' Toen ze meer van de zendelingen leerde en met haar vrienden in de kerk omging, besloot Rhoeta om zich te laten dopen. 'Ik ben erg dankbaar dat ik zulke goede mensen heb gevonden,' zegt ze, 'en ik ben gezegend met zo'n geweldige ontvangst in de kerk!'

Het geschenk van dienstbaarheid

Julie S. (16) uit Texas (VS) ontdekte dat ze een roeping nodig had. 'Ik ben onlangs als dirigente van mijn wijk geroepen, en dat betekent dat ik absoluut op tijd in de kerk moet zijn! Dat was altijd een hele heisa voor ons gezin. Deze roeping geeft me niet alleen veel vreugde, want ik hou van muziek, maar de zondagen verlopen voor het gezin nu ook minder hectisch en meer gestructureerd.'

Het geschenk van het evangelie

Sam D. (19) uit Turkije merkte dat de kerk in zijn leven ontbrak. 'Ik liet me op 16-jarige leeftijd dopen en daarna begon ik pas echt te leven. Alles was duidelijker. Ik had een levensdoel.'

WELKE GESCHENKEN HEB JIJ NODIG?

Deze jongeren wisten te vinden wat ze nodig hadden om hun getuigenis te ontwikkelen, gelukkiger te worden en dichter bij God te komen. Zijn je na het lezen van hun ervaringen enkele behoeften van jouw geest duidelijk geworden? Maak een lijstje om ze bij te houden.

GEVEN EN ONTVANGEN

Nu je weet wat de behoeften van jouw geest zijn, hoe kun je er dan in voorzien?

Begin met doelen stellen om te bereiken wat je nodig hebt. Doelen stellen is een goede manier om iets nieuws tot stand te brengen. Het programma Kinderen en jongeren kan je daarbij op weg helpen.

Je familie kan ook hulp bieden om in je behoeften te voorzien – zowel je naaste familie als de broeders en zusters in je wijk of gemeente. Zelfs in de tijd van Moroni was een belangrijke reden om kerkbijeenkomsten te houden 'met elkaar te spreken over het welzijn van hun ziel' (Moroni 6:5).

En natuurlijk wil onze hemelse Vader je helpen om in je geestelijke behoeften te voorzien en je geloof in Hem te vergroten. Als je tot Hem bidt, kan Hij je helpen inzien wat je nodig hebt en welke doelen je kunt stellen.

Wacht in deze kersttijd niet af tot iemand anders raadt wat er op je verlanglijstje aan geestelijke behoeften staat – stel doelen en geef die benodigde geschenken aan jezelf! Maar aarzel ook niet om hulp te vragen zodat je je doelen kunt bereiken. En aangezien dit de tijd van geven is, let ook op manieren waarop je anderen in hun geestelijke behoeften kunt helpen voorzien.

Vergeet de Rhoeta's en Sams in de wereld niet. De mensen om je heen zullen misschien nooit weten wat ze missen – wat ze nodig hebben om gelukkig te worden en hun doel te vinden – tenzij jij de boodschap van het evangelie met ze deelt. Dat is het beste geschenk dat iemand met Kerstmis kan krijgen! ■

SUGGESTIES

Behoefte aan een vriend(in)? Kijk eens om je heen om te zien wie wel vrienden kan gebruiken en sluit vriendschap met hen. Leg contact met andere jongeren in je wijk of op school.

Behoefte aan een taak? Vraag je bisschop om een roeping. Je kunt ook mensen in je gemeenschap van dienst zijn.

Behoefte aan geestelijke voeding? Volg het seminarie. Lees in je Schriften. Luister naar een conferentietoespraak.

Sommige van mijn vrienden hebben geen goede invloed op mij. Moeten we wel vrienden blijven?

'Stel een norm voor de rest van de wereld! Wees anders, en hou daarvan! Het boekje Voor de kracht van de jeugd *moet* jouw *norm zijn. Het is de norm die de Heer al zijn jongeren hoog wil laten houden.'*

President Russell M. Nelson, 'Hoop van Israël' (wereldwijde devotional voor jongeren, 3 juni 2018), 16, HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.

Draag goede dingen uit

Als ze mijn vrienden zijn, is het mijn plicht om ze te helpen een beter mens te worden, om het evangelie uit te dragen en alle zegeningen die ik heb ontvangen door ernaar te leven. Als ze geen belangstelling voor die goede dingen tonen, raak ik ze misschien beetje bij beetje kwijt. Ook al is het moeilijk, soms is dat het beste.

Matheus T. (16), Minas Gerais (Brazilië)

Zeg waar het op staat

Mijn vrienden weten dat ik lid van de kerk ben. We hebben gepraat over wat goed is om te doen en wat niet. Als mijn vriend nu bij me is, gedraagt hij zich op een voorbeeldige manier, en dat maakt me blij. Daardoor heb ik geleerd dat ik niet bang hoef te zijn om te zeggen waar het op staat.

Diego R. (16), Mexico-Stad (Mexico)

Heb een betere invloed

Ik heb vrienden die geen goede invloed op mij hebben, maar dat wil niet zeggen dat ik niet met ze praat. Ik ga respectvol en vriendelijk met ze om. Ik veroordeel of bekritiseer ze niet. Ik weet dat vrienden onze manier van denken en doen kunnen beïnvloeden, en ons zelfs kunnen vormen tot de persoon die we zullen worden. Ik vertel ze over het evangelie en nodig ze uit voor kerkactiviteiten wanneer ik maar kan.

Saireth V. (18), Morelos (Mexico)

De redactie kan reacties inkorten of duidelijker formuleren. De gepubliceerde reacties gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak over de leerstellingen van de kerk.

Zet God op de eerste plaats

Laat je niet ontmoedigen als je vrienden je goede voorbeeld niet volgen. Voor jezelf zorgen is niet hetzelfde als zelfzuchtig zijn. Je hoeft je normen niet te verlagen of je geloof voor anderen opzij te schuiven. We leven om onze hemelse Vader te behagen, niet iemand anders. Bid en onderzoek de Schriften voor leiding, luister naar de ingevingen van de Heilige Geest, en nog belangrijker: laat wereldse zaken je niet van het enge, smalle pad afbrengen.

Riley E. (15), Manilla (Filipijnen)

Sta op heilige plaatsen

Ik heb van mijn kerkleiders geleerd dat we op heilige plaatsen moeten staan, ook al zijn we de enigen. Blijf de normen in je hart naleven. Probeer ze uit te nodigen voor een les of avondmaalsdienst. Je kunt het licht van het evangelie overal laten schijnen! En laat ze vooral de liefde van de Heiland voelen.

Allanis O. (18), Setúbal (Portugal)

FOTO, GETTY IMAGES, GEÏNSCENEERD

Wat vind jij?

Hoe kan ik de moed verzamelen om aan geestelijke ingevingen gehoor te geven?

Stuur je antwoord, eventueel vergezeld van een foto met hoge resolutie, vóór 15 januari 2021 in op liahona.ChurchofJesusChrist.org (klik op 'Submit an Article or Feedback').

Was het niet raar dat de broer van Jared de Heer vroeg om stenen licht te laten geven?

Ten eerste bad de broer van Jared met het geloof dat hij 'volgens [zijn] verlangens' zou ontvangen (Ether 3:2). Hij vertrouwde er dus op dat 'geen ding bij God onmogelijk [was]' (Lukas 1:37). En de Heer willigde zijn gelovige verzoek in.

Ten tweede volgde de broer van Jared wellicht een eerder voorbeeld: de ark van Noach. De Heer zei tegen de broer van Jared dat hij in zijn vaartuigen geen vuur of vensters mocht hebben (zie Ether 2:23–24), maar in de Bijbel staat dat Noachs ark een 'lichtopening' had (Genesis 6:16). Het woord dat daar als 'lichtopening' is vertaald, is mogelijk geen echt venster geweest. Sommige rabbijnen en andere geleerden hebben bij Genesis 6:16 opgemerkt dat de 'lichtopening' van de ark een kostbare steen was die in de ark licht gaf. De broer van Jared was vast met het verhaal van de ark van Noach bekend. (De Jareditische kroniek bevatte een verslag vanaf de schepping tot aan de toren van Babel [zie Ether 1:3–4].) Het verzoek van de broer van Jared was misschien dus toch niet zo ongebruikelijk.

Hij is het LICHT

Duizenden kilometers van huis heb ik een les geleerd van lichtpuntjes triljoenen kilometers hier vandaan.

Laura Fuchs

Het klinkt misschien raar, maar ik keek altijd uit naar Kerstmis op mijn zending, honderden of zelfs duizenden kilometers weg van de gebruikelijke toestanden en de commerciële afleidingen. Kerstmis draaide om Christus, en was er een betere manier om dat te vieren dan door anderen te helpen tot Hem te komen?

Op een avond in december gingen mijn collega en ik terug naar ons appartement na een dag zendingswerk in La Paz, een magische plek aan de rand van de stad Laoag (Filipijnen). Ik zat in het zijspan van een driewieler naast mijn 1,8 meter lange collega, volop van het leven te genieten. De koele lucht langs ons heen deed me (bijna) aan de witte kerstfeesten thuis denken – maar het was lang niet zo koud als ik in december gewend was.

Toen we zo door het platteland reden, blikte ik op naar de hemel. Daarboven, ver van het licht en het rumoer van de stad, waren er duizenden sterren zichtbaar. Maar naarmate we het centrum van de stad naderden, waren er steeds minder sterren zichtbaar, totdat ik alleen de helderste nog kon zien.

Ik dacht aan het licht van de sterren en Jezus Christus. Ik dacht aan de ster die zijn geboorte en Christus Zelf aankondigde, de 'blinkende Morgenster' (Openbaring 22:16). Hij is de helderste ster, het stralende voorbeeld voor ons allemaal. En toch kan zelfs Hij, net als die sterren die ik vanuit de driewieler zag, door lichtvervuiling worden verduisterd. Hoe meer afleidingen, hoe meer

ILLUSTRATIE, GABRIELE CRACOLICI

kunstlicht, hoe minder zichtbaar het natuurlijke licht wordt. In sommige provincies van de Filipijnen zijn sommige sterren nog steeds vanuit het centrum van de stad te zien, maar in megasteden zoals Manilla kun je 's nachts geen enkele ster zien. Het licht van reclameborden, bedrijven en huizen overschaduwt het licht van verre sterren.

Hetzelfde gebeurt als we ons met afleidingen en kunstlicht omringen. Het wordt dan moeilijker om het licht van Christus te zien.

Dat geldt in het bijzonder in de kerstperiode. Het is makkelijk om de feestdagen vol te proppen met net zoveel drukte als tijdens het spitsuur in Manilla. Er moeten cadeautjes uitgezocht, feestjes gepland, kaartjes geschreven en talloze uitvoeringen en evenementen bijgewoond worden. Als het lijkt alsof we geen moment overhebben om omhoog te blikken, beseffen we misschien niet eens hoe verduisterd het licht van Christus in ons leven is geworden.

Als we ons huis en onze kerstboom verlichten, mogen we niet vergeten om het licht van Christus in ons hart toe te laten. We kunnen de festiviteiten best even onderbreken om stil te staan bij wat we vieren. Kerstmis draait om Christus. Hij is het Licht. Als we afleidingen beperken en omhoog blikken, kunnen we Hem zien, altijd en voortdurend zichtbaar schijnend voor de hele wereld. ■

De auteur woont in Utah (VS).

DRIE LEVENS-LESSEN VAN MORONI

David Dickson en Chakell Wardleigh Herbert
Kerktijdschriften

Het Boek van Mormon bevat van begin tot eind krachtige eeuwige waarheden, verbazingwekkende beloften en lessen, en inspirerende voorbeelden van geloof in Jezus Christus. En het is allemaal nog waar ook!

Maar als we de hoofdstukken van Moroni aan het eind bereiken, heeft hij wel enkele zeer krachtige waarheden en levensveranderende lessen voor ons! Moroni eindigt het boek van Mormon met zijn ongelooflijke getuigenis en zijn persoonlijke uitnodiging om tot Christus te komen en de waarheid zelf te leren kennen. Maar we kunnen tussen die krachtige uitspraken door nog drie levensveranderende lessen uit zijn laatste hoofdstukken in dit fantastische boek leren.

1. Kijk verder dan de eindstreep

Het geeft voldoening als we de laatste hand aan een moeilijk maar lonend project leggen: het laatste puzzelstukje op zijn plek leggen of een feilloos werkstuk op school inleveren.

Moroni dacht dat hij klaar was met zijn bijdragen aan het Boek van Mormon nadat hij de ondergang van het Jareditische volk in het boek Ether had opgetekend. Hij zegt aanvankelijk: 'Nu had ik, Moroni, niet gedacht nog meer te zullen schrijven na de samenvatting van het verslag van het volk van Jared te hebben voltooid; maar ik ben nog niet omgekomen' (Moroni 1:1).

Hij was wellicht meer verrast dat hij nog in leven was dan je zou vermoeden. Hij doolde per slot van rekening alleen rond, met vijanden die hem aan alle kanten omringden.

Hij had extra tijd tot zijn beschikking. En in slechts tien hoofdstukken maakte Moroni daar optimaal gebruik van. Hij beschreef bijvoorbeeld de wijze waarop leraren en priesters worden geordend; instructies inzake het avondmaal (inclusief de gebeden); leringen over het leiden van kerkbijeenkomsten; een krachtige uiteenzetting van zijn vader over geloof, hoop en naastenliefde; en de heilige belofte in Moroni 10:3–5 hoe we persoonlijke openbaring over de waarachtigheid van het Boek van Mormon kunnen ontvangen. Wauw!

In die tien hoofdstukken die hij niet eens gepland had te schrijven, voegde Moroni essentiële waarheden toe voor toekomstige lezers van het Boek van Mormon.

We kunnen allemaal van zijn voorbeeld leren. De volgende keer dat je onverwacht wat tijd over hebt, of je het gevoel hebt dat je hard gewerkt hebt en eigenlijk al klaar bent, is het dan niet de moeite waard om te bidden en te overdenken of je wellicht nog iets kunt bijdragen?

De hele wereld is immers gezegend doordat Moroni dat deed.

2

Denk aan de stenen kist

Als je je lievelingsfruitboom in je achtertuin wilt laten groeien, zul je behoorlijk wat geduld moeten oefenen. Zelfs als het de juiste tijd van het jaar is en je de ideale groeiomstandigheden hebt, zul je nog de nodige jaren moeten wachten voordat je de eerste vruchten van je inspanningen kunt plukken.

Maar dat is uiteindelijk nog wel te doen, toch? Geduld is immers een schone zaak. En zelfs als je een andere soort boom plant die pas na tientallen jaren uitgroeit (zoals een olijfboom), heb je in elk geval de voldoening dat je kinderen en kleinkinderen er iets aan hebben.

Maar wat dacht je van Moroni? Het levenswerk van zijn vader, dat na diens dood Moroni's werk werd, zou voorlopig nog geen vruchten afwerpen. Niet over tien jaar. Niet over duizend jaar. Mormon schreef: 'Deze dingen zijn geschreven aan het overblijfsel van het huis van Jakob; […] en ze moeten in de hoede van de Heer worden verborgen, zodat ze *in de door Hem bestemde tijd* tevoorschijn kunnen komen' (Mormon 5:12; cursivering toegevoegd).

Moroni wist niet precies wanneer dit werk tevoorschijn zou komen, maar hij had waarschijnlijk wel het idee dat het nog een hele poos ging duren. Hij zag een visioen van onze tijd en profeteerde over bepaalde omstandigheden die zich zouden voordoen (zie Mormon 8:35).

Dit weten we zeker: Moroni deed dit niet voor het welzijn van een van zijn familieleden, vrienden of zelfs kennissen. Moroni schreef de hartverscheurende woorden: 'Ik ben alleen. Mijn vader is in de strijd gedood, evenals al mijn verwanten, en ik heb geen vrienden en kan nergens heen; en hoelang de Heer zal toestaan dat ik leef, weet ik niet' (Mormon 8:5).

Hij verloor zijn *hele* familie. *Al* zijn vrienden. Zijn *volledige* beschaving! En toen hij klaar was met zijn kroniek, maakte hij een stenen kist om de heilige kroniek te verzegelen, die het daglicht vele honderden jaren niet zou zien.

Rechtschapen leven zorgt voor positieve veranderingen in de wereld. Soms zijn de resultaten pas generaties later volledig zichtbaar. Maar Moroni leert ons dat we altijd op Gods timing kunnen vertrouwen. We hoeven alleen ons deel te doen.

3. Houd een eeuwig perspectief voor ogen

Laten we eerlijk zijn: beproevingen dienen zich aan, het leven is oneerlijk en soms is alles gewoon heel pijnlijk. Het leven is vooral pittig als we denken dat we eindelijk een beproeving hebben doorstaan, maar er weer een stortvloed aan moeilijkheden ons vloert.

Of we nu met angst of depressie, het verlies van een dierbare of een andere beproeving te maken hebben, soms lijkt het ondoenlijk om aan geloof en hoop vast te houden. In die moeilijke momenten is het makkelijk om te denken: erger kan het niet worden.

Dat gold zeker voor Moroni. Het kon er voor hem tegen het eind van zijn leven waarschijnlijk niet erger op worden. In moeilijke tijden, als het lijkt dat er geen reden is om voorwaarts te blijven gaan of aan hoop vast te houden, kunnen we zijn voorbeeld van onwankelbaar geloof te midden van zoveel vernietiging voor ogen houden.

Sommigen zouden het leven van Moroni tragisch noemen. Hoewel hij getrouw was, verloor hij *iedereen* die hij liefhad. Hij was de laatste overlevende van zijn hele beschaving. Hij moest zijn vaders kroniek voltooien, omdat Mormon werd gedood voordat hij daartoe zelf de kans kreeg. En Moroni werd door de Lamanieten opgejaagd en vluchtte voor zijn leven toen hij zijn Schriftuurlijke boek optekende.

Kun je je voorstellen hoe angstaanjagend en hopeloos die situatie moet zijn geweest? Als een ander Moroni's beproevingen had ondervonden, zou hij wellicht in de verleiding zijn gekomen om zijn geloof los te laten, Christus te verloochenen en onze hemelse Vader die vreselijke omstandigheden te verwijten. Maar Moroni deed dat niet.

Moroni bleef juist tot het einde toe volhouden (zie Moroni 1:3). Hij hield een eeuwig perspectief voor ogen om zijn moeilijkheden aan te kunnen. Hij wist wat waar was en wist dat wat er ook met hem gebeurde, hij met volgehouden geloof en vertrouwen in de Heiland en onze hemelse Vader alle beloofde zegeningen eens in vervulling zou zien gaan, en dat hij door de macht van Jezus Christus en de zegeningen van zijn verzoening gered zou worden (zie Moroni 10).

Dat is pas echt een krachtig getuigenis.

Als we denken dat dingen niet erger kunnen worden, kunnen we troost putten uit de ontwikkeling van een eeuwig perspectief en geloof zoals Moroni die had. We hebben dan de belofte dat we 'alle dingen [kunnen] doen die [Christus] raadzaam acht' (Moroni 10:23). We kunnen weten dat onze hemelse Vader met ons is. We mogen erop vertrouwen dat zijn plan van geluk ons een manier biedt om elke tragedie te overwinnen die we in het sterfelijk leven ondervinden. En we kunnen ons omringen met het licht, de vreugde en de zegeningen van het herstelde evangelie van Jezus Christus.

Met een eeuwig perspectief hebben we *altijd* een reden om te hopen. En we mogen erop vertrouwen dat we eens kunnen zeggen: 'Mooier kan het niet worden.' ■

Volmaakt in Christus

Ouderling Gerrit W. Gong
van het Quorum der Twaalf Apostelen

We ontvangen geestelijk licht en leven, als we door onze religieuze gewoonten dichter bij onze hemelse Vader en onze Heiland, Jezus Christus, komen. Dagelijkse gehoorzaamheid leidt tot antwoorden, geloof en de kracht om alledaagse moeilijkheden en mogelijkheden met geduld, het juiste perspectief en vreugde aan te pakken.

Als we naar nieuwe, heiligere manieren zoeken om God lief te hebben en onszelf en anderen voor te bereiden Hem te ontmoeten, bedenken we dat alleen Christus volmaakt is, en niet wij of de wereld.

Gods uitnodigingen zitten vol liefde en mogelijkheden, want Jezus Christus is 'de Weg, de Waarheid en het Leven' (Johannes 14:6). Wie belast is, nodigt Hij uit: 'Kom naar Mij toe', en wie naar Hem toekomt, belooft Hij: 'Ik zal u rust geven' (Mattheüs 11:28). 'Kom tot Christus en word vervolmaakt in Hem […] en [heb] God [lief] met al uw macht, verstand en kracht, dan is zijn genade u genoeg, opdat u door zijn genade volmaakt kunt zijn in Christus' (Moroni 10:32).

Die verzekering – dat je door zijn genade volmaakt in Christus kunt zijn – omvat ook de troost, de gemoedsrust en de belofte dat we met geloof en vertrouwen in de Heer voorwaarts kunnen gaan, ook al gaat niet alles zoals wij verwachten of zelfs verdienen, ook als we ons best hebben gedaan.

We hebben allemaal weleens het gevoel dat we niet goed genoeg, niet zeker of misschien niet getrouw genoeg zijn. Maar als we God trouw liefhebben en onze naaste bedienen, voelen we Gods liefde en de inspiratie die we voor onszelf en voor hen nodig hebben.

Onze Heiland moedigt ons vol mededogen aan om 'standvastig in Christus voorwaarts [te] streven, met volmaakt stralende hoop, en liefde voor God en voor alle mensen' (2 Nephi 31:20), en Hij verzekert ons dat we dat kunnen. De leer van Christus, de verzoening van onze Heiland en onze onverdeelde inzet op zijn verbondspad zorgen ervoor dat we zijn waarheden zullen kennen, en die zullen ons vrij maken (zie Johannes 8:32).

Ik getuig dat zijn verbondspad leidt tot de grootste gave die onze hemelse Vader heeft beloofd: 'U zult het eeuwige leven hebben' (2 Nephi 31:20). ■

Naar een toespraak gehouden tijdens de algemene oktoberconferentie van 2018.

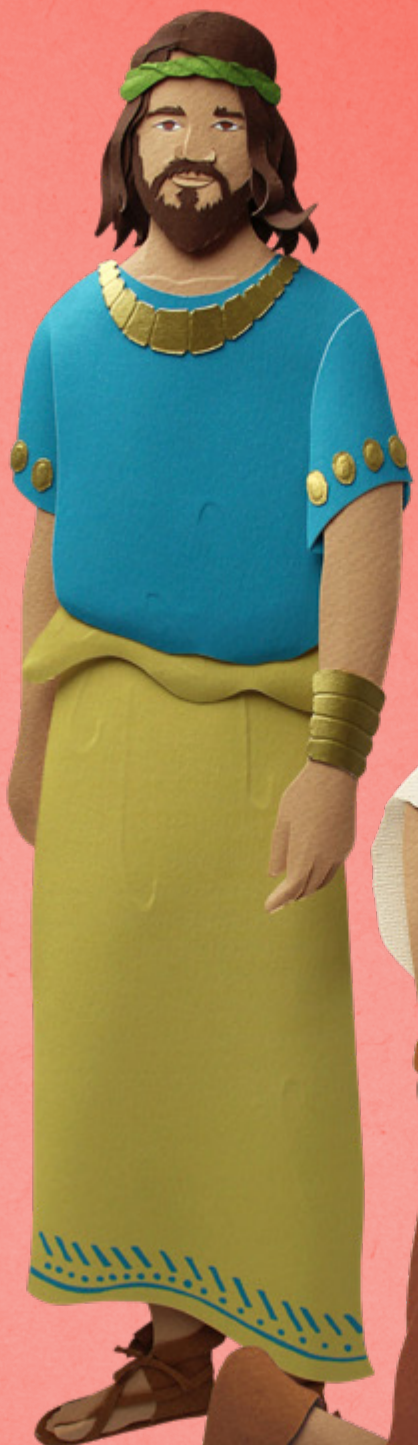
Mormon en Moroni

Mormon maakte een **samenvatting** van een groot deel van het Boek van Mormon (zie Woorden van Mormon 1:3–5).

Moroni streed met Mormon in het **Nephitische leger** (zie Mormon 6:11–12)

Hij voltooide de platen en **begroef ze in de heuvel Cumorah** (zie Mormon 8:3–5, 14).

Hij werd de **leider van de Nephitische legers** toen hij nog maar 15 was (zie Mormon 2:1).

Hij **bezocht Joseph Smith** als herrezen persoon (zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:33).

Hij was de **vader van Moroni** (zie Mormon 8:13) en een discipel van Christus (zie 3 Nephi 5:13).

PAPIERSNIJWERK, GAIL ARMSTRONG; LIJNTEKENINGEN, KATIE DOCKRILL

Drie nieuwe kerktijdschriften volgend jaar! Kom op pagina 6 meer over de geweldige, belangrijke veranderingen te weten.

JONGVOLWASSENEN

VAN SOCIALE MEDIA EEN POSITIEVE PLEK MAKEN

42

JONGEREN

LEVENSLESSEN VAN MORONI

60

OUDERS

ZEVEN EENVOUDIGE KERSTACTIVITEITEN

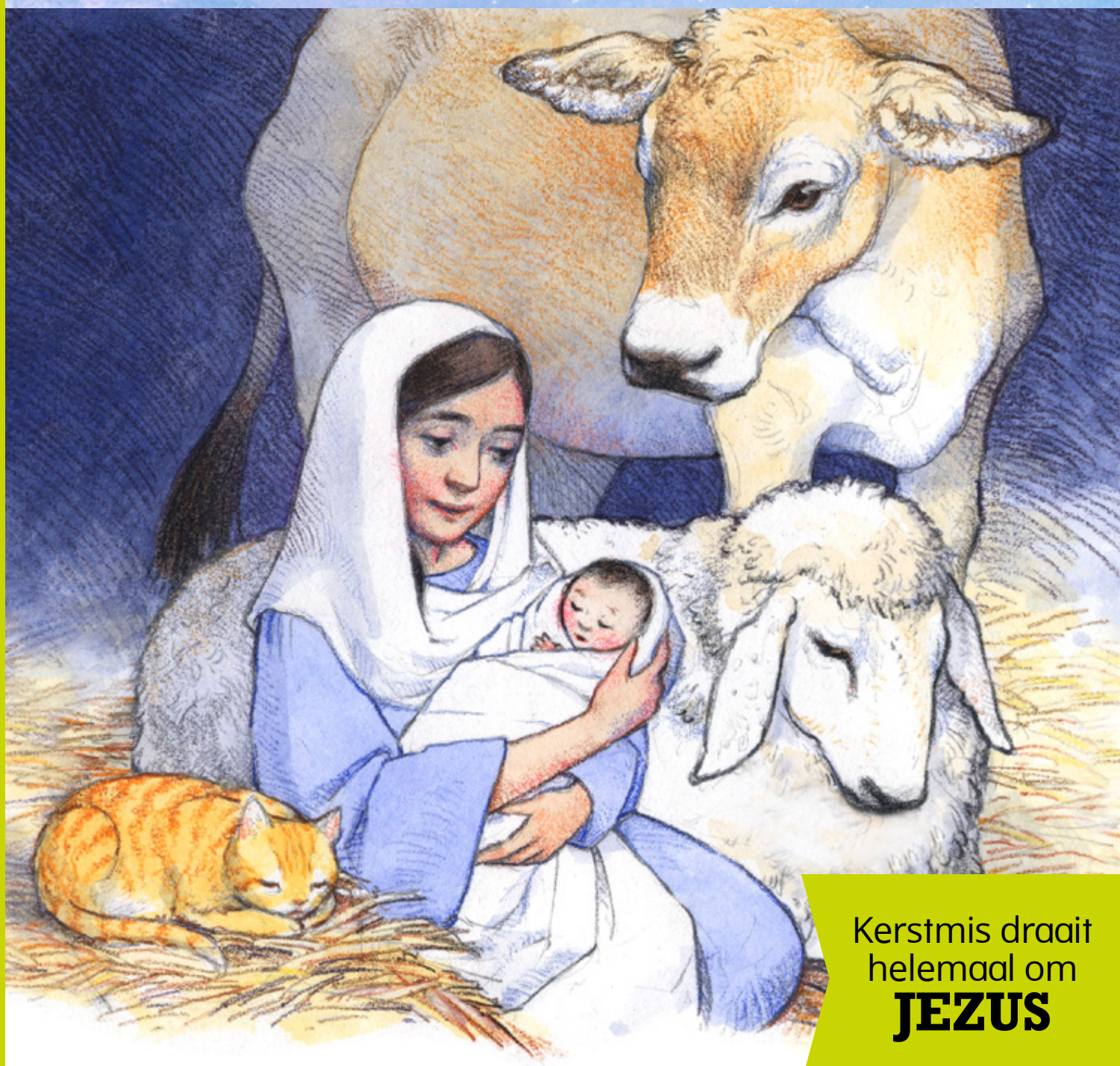
V15

DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

DUTCH
4 02167 27120 8

December 2020

Vriend

Kerstmis draait helemaal om **JEZUS**

Het kinderkatern van de *Liahona*, uitgegeven door De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

President Henry B. Eyring
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Geschenken van liefde voor Jezus

Onze hemelse Vader gaf ons zijn Zoon, Jezus Christus. En Jezus gaf zijn leven voor ons, zodat wij bij Hem kunnen terugkeren. Dat is het grootste geschenk. Jezus gaf ons dat geschenk zonder bijbedoelingen.

Misschien wil jij een geschenk aan Jezus geven. Welke geschenken kun je Hem geven?

En er is nog iets wat je Hem kunt geven. Overal om je heen zijn er mensen die Hij liefheeft en die je kunt helpen.

Ik bid dat wij ook zonder bijbedoelingen zullen geven, zoals Jezus. ●

Naar 'Gifts of Love', devotional aan de Brigham Young University, december 1980.

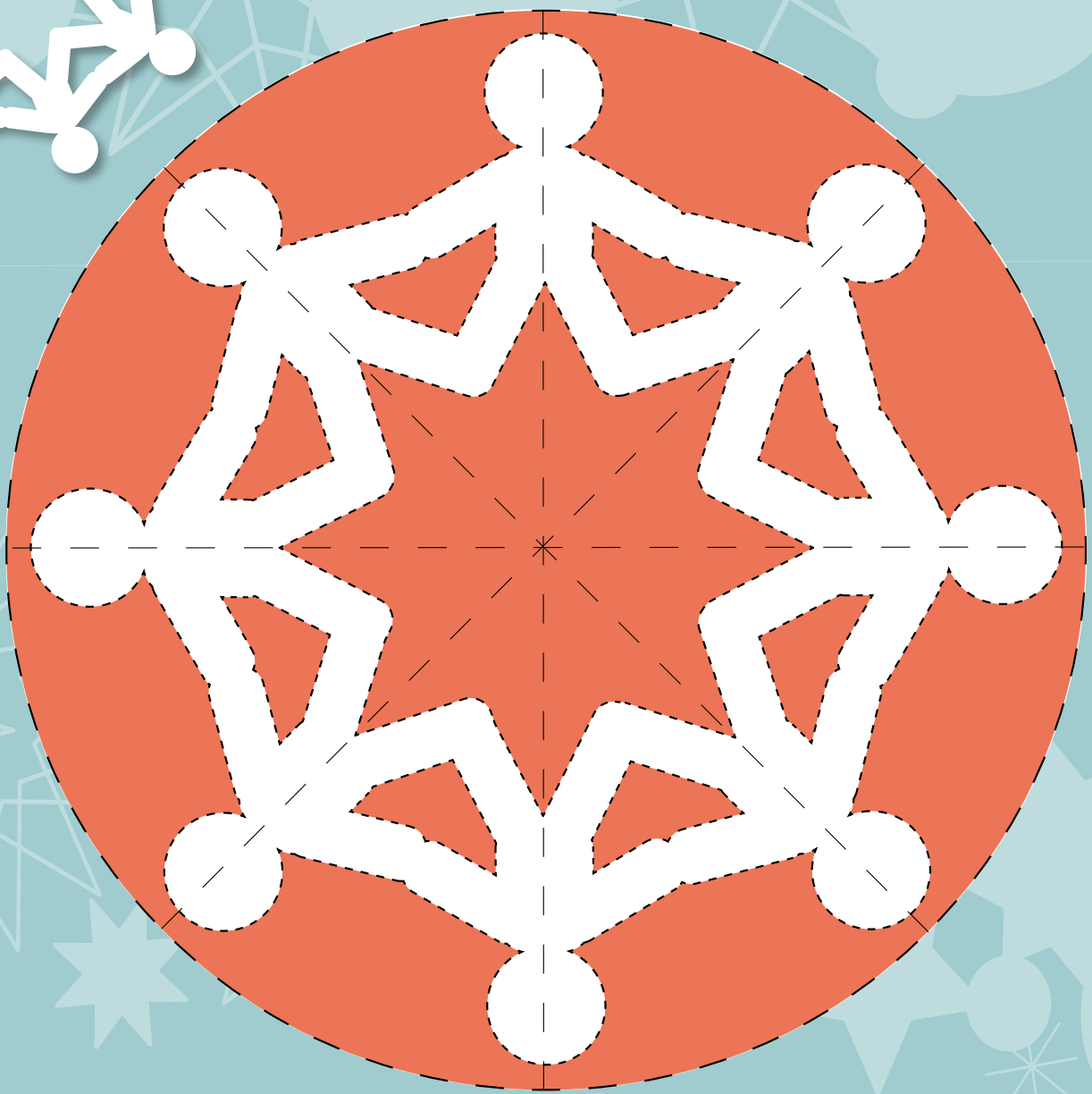
ILLUSTRATIES, EMMA GILLETTE

Dienstbetoonsneeuwvlok

We kunnen Jezus een geschenk geven door anderen te dienen.
Maak een dienstbetoonsneeuwvlok om je eraan te herinneren wie je kunt dienen.

1. **Knip de cirkel uit.**
2. **Vouw de cirkel dubbel langs een van de middellijnen. Vouw hem dan nog een keer dubbel en daarna nog eens.**
3. **Knip het figuurtje langs de stippellijntjes uit. Knip de voeten en handen niet helemaal door.**
4. **Vouw het papier open en schrijf op ieder figuurtje de naam van iemand die je kunt dienen.**

ILLUSTRATIE VAN SNEEUWVLOK: THOMAS CHILD

De perfecte boom

Sydney Squires
Kerktijdschriften
(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

'Jezus werd eertijds veracht, eens komt Hij in grote macht' (Lofzangen, *nr. 132*).

'Mama, kijk deze eens!' Joshua wees naar de kerstboom. De boom was groot en smal, met perfecte groene naalden.

Mama stond stil en keek naar de prijs. Ze schudde haar hoofd. 'Nee, ik denk het niet.'

Joshua zuchtte en liep door. Overal op de markt stonden kraampjes met eten en kerstbomen. Het was een drukte van belang met al die gezinnen op zoek naar een boom en ingrediënten om heerlijke lekkernijen, zoals *bûche de Noël*, mee te maken. Mama had Joshua meegenomen om samen nog wat voedingswaren te kopen, maar hij kon zijn ogen niet van de kerstbomen afhouden. Sommige bomen waren groot en smal. Andere waren klein en rond. Joshua zag er zelfs eentje die precies zo groot was als hij!

Mama zei dat ze dit jaar niet veel geld hadden. Ze zouden waarschijnlijk geen boom kunnen kopen. Dat maakte Joshua een beetje verdrietig. Telkens wanneer hij met mama naar de markt ging, bleef hij speuren

naar de perfecte kerstboom. Misschien, heel misschien, konden ze wel een boom voor in hun huis vinden.

Joshua hield mama's hand vast terwijl ze naar de volgende rij bomen liepen. Joshua's mond viel open. Daar was hij – de perfecte boom!

Hij holde vooruit en raakte de boom aan. Hij was niet erg groen. Er ontbraken bosjes naalden. Hij was niet erg groot. Hij was eigenlijk best krom, als een oude man die op zijn stok leunt.

'Mama, hij is perfect!' zei Joshua. 'Kunnen we hem mee naar huis nemen? Alsjeblieft?'

Mama keek naar de prijs. 'Hmm, hij kost maar een paar euro. En ik denk dat hij wel in de auto past.'

Joshua kon bijna niet wachten. Hij friemelde aan de mouwen van zijn jas terwijl hij wachtte tot mama de boom had afgerekend. Toen hielp een aardige man ze de boom in de auto te doen. Toen ze eindelijk thuis waren, hielpen zijn stiefbroer, Matthieu, en papa om de boom uit de auto te halen. Ze droegen de boom naar binnen en zetten hem in de hoek van de huiskamer neer.

'We moeten eerst de verlichting doen', zei Matthieu.

Het was moeilijk om de lampjes op te hangen, omdat de boom zo krom was. Matthieu deed de lampjes aan de bovenkant. Joshua deed ze onderaan. Daarna hingen ze de versieringen erin. Tot slot hielp papa Joshua de ster bovenop te plaatsen.

Papa deed de lampjes aan en sloeg een arm om mama heen. Joshua glimlachte naar de boom. De lichtjes in de boom zorgden voor een warme, gezellige sfeer in de hele kamer. Hij zat onder de boom en keek omhoog naar de felgekleurde versieringen. De boom zag er niet meer zo krom en armetierig uit. Hij was prachtig. Hij was perfect.

'Een perfecte Jezusboom', zei Joshua.

'Hoezo?' vroeg mama.

'Onze boom is net als Jezus', zei Joshua. 'Jezus werd in een armoedige, vuile kribbe geboren. Onze boom was armoedig en armetierig op de markt. Maar nu is de boom prachtig en geweldig, net zoals Jezus een geweldige koning werd.'

'Onze perfecte Jezusboom', zei papa. 'Dat vind ik mooi.'

Joshua glimlachte. Dit beloofde een heel bijzondere Kerstmis te worden. ●

Dit verhaal gebeurde in Frankrijk. Ga naar pagina V6 om meer over dat land te ontdekken!

ILLUSTRATIES, MARK JARMAN

Groetjes uit Frankrijk!

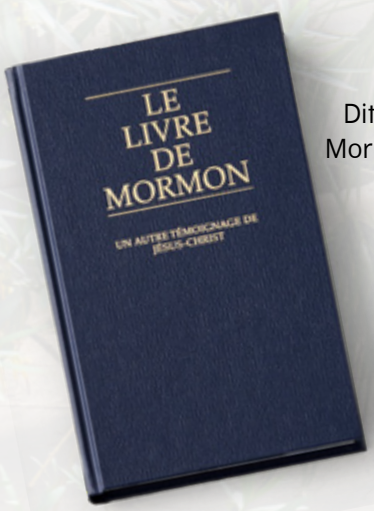

Er zijn bijna 40.000 kerkleden in Frankrijk! De tempel in Parijs is in mei 2017 voltooid.

Dit is het Boek van Mormon in het Frans.

Frankrijk staat bekend om de vele soorten brood en kaas. Veel mensen kopen elke dag verse baguettes bij de *boulangerie* (bakker).

In het zuiden van Frankrijk bereiden mensen zich voor op Kerstmis door een 'crèche' of kerststal te maken. De vele figuurtjes wachten allemaal tot Jezus Christus geboren wordt. Op kerstavond leggen ze het beeldje van het kindje Jezus in de crèche!

Het Louvre, in Parijs, is het grootste museum ter wereld! Er staan en hangen meer dan 380.000 kunstwerken.

Franse kinderen spelen graag 'escargot' of slakje. Je springt in een spiraalvorm om het einde te bereiken!

Dit zijn een paar vrienden van ons uit Frankrijk!

Ik vind het jeugdwerk helemaal geweldig – de liedjes, de leerkrachten, de activiteiten en de dingen die ik over Jezus Christus leer. Ik vind het vooral leuk als we kinderen met hun verjaardag feliciteren. Ik kijk elke week naar het jeugdwerk uit.

Julien B. (10), Haute-Garonne (Frankrijk)

Mijn lievelingsverhaal in het Boek van Mormon gaat over Nephi die zijn broers vergeeft en liefheeft. Dankzij Nephi's voorbeeld helpt dit deel van de Schriften me echt om mijn broers makkelijker om vergeving te vragen als we ruzie maken, en om zelf ook te vergeven.

Evelyne N. (6), Île-de-France (Frankrijk)

Leuk dat je Frankrijk met ons hebt verkend!

Kom jij uit Frankrijk? Schrijf ons dan! We willen graag iets van je horen

ILLUSTRATIES, KATIE MCDEE

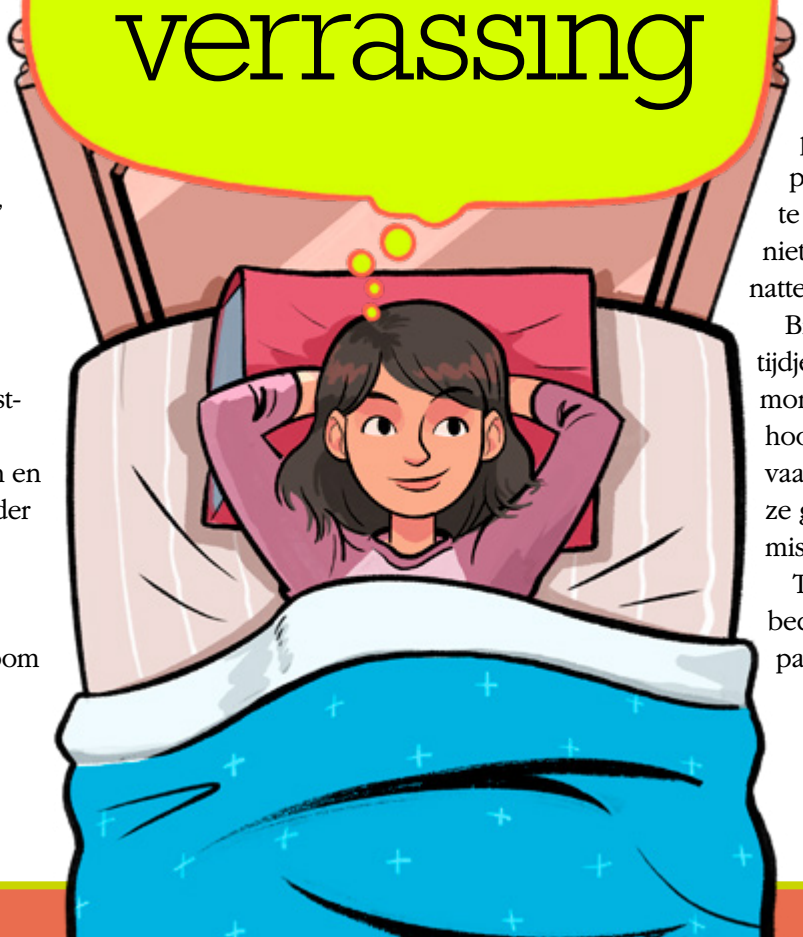

Een kerst-verrassing

Jane McBride
(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

'Vrolijk Kerstmis met familie! […] Vul je hart dit jaar met liefde' (Children's Songbook, *51)*.

Anna's hart kromp ineen toen ze de kamer inliep en de kerstboom zag. De boiler in hun huis was gebarsten en de hele vloer stond onder water. Papa probeerde nog steeds de troep op te ruimen. De weinige cadeautjes onder de boom waren doorweekt.

Anna en haar broertjes pakten wat handdoeken en probeerden de cadeautjes af te drogen. Maar dat werkte niet echt. Het was een kletsnatte boel.

Bij Anna thuis ging het al een tijdje moeilijk. Papa had op dat moment geen baan. Mama was hoogzwanger en voelde zich vaak misselijk. En nu zouden ze geen cadeautjes voor Kerstmis hebben.

Toen Anna die avond naar bed ging, hoorde ze mama en papa in de keuken praten.

'Wat doen we nu?' vroeg

mama. Het klonk alsof ze huilde. ‘We hebben niet genoeg geld om het huis te betalen, en nu hebben we niet eens cadeautjes voor de kinderen.’ Anna kreeg een naar gevoel in haar maag.

‘We vinden er wel iets op’, zei papa.

Anna liep de keuken in. Mama strekte haar armen uit en gaf haar een dikke knuffel. Met haar armen om mama’s buik voelde Anna het kindje bewegen. Ze glimlachte. ‘We krijgen een nieuwe baby. Je zegt altijd dat een baby een wonder is.’

Mama glimlachte terug. ‘Dat klopt. We hebben veel om dankbaar voor te zijn.’

‘We hebben elkaar’, zei papa. Hij kuste Anna op het hoofd. ‘Het komt wel goed.’

Op weg naar haar kamer hoorde Anna haar broertjes huilen. Ze ging op Davids bed zitten.

‘Iedereen is zo verdrietig’, zei David zachtjes.

‘En we krijgen geen cadeautjes’, snikte Robbie.

‘Het komt wel goed’, zei Anna weer. ‘Wacht maar af.’

Voordat ze in bed kroop, knielde Anna neer en vroeg ze haar hemelse Vader wat ze voor haar familie kon doen. Ze had geen geld om cadeautjes te kopen, maar ze had wel een warm, gerust gevoel in haar hart.

De volgende ochtend bleef ze een paar minuten in bed nadenken voordat ze zich klaarmaakte om naar school te gaan. Opeens kreeg ze een idee! Die middag ging ze vlug naar huis en deed ze haar klusjes en huiswerk. Toen zocht ze wat papier, touw, een paar stiften en stickers bij elkaar die ze voor haar verjaardag had gekregen. Ze nam alles mee naar haar kamer en deed de deur dicht.

Anna grinnikte bijna bij de gedachte hoe verrast de anderen zouden zijn. Eerst vouwde ze het papier en bond het daarna samen met een touwtje om zo vier boekjes te maken. Ze plakte een sticker met een ster op het boekje voor mama en een planeet op dat van papa. Ze plakte een hondje op Davids boekje en een raket op dat van Robbie.

Toen ging Anna tekenen. Voor mama maakte ze een tekening van zichzelf waarop ze de vloer veegde. Ze maakte tekeningen waarop ze met papa eten maakte, met David voetbalde, en Robbie voorlas. Ze deed er enkele dagen over om elk boekje met tekeningen te vullen.

Uiteindelijk was het kerstavond. Anna legde haar boekjes keurig onder de boom.

De volgende ochtend gaf ze iedereen in het gezin een boekje. ‘Die tekeningen zijn geweldig’, zei David. ‘Ik ben gek op voetbal.’

‘Het zijn niet zomaar tekeningen’, zei Anna met fonkelende ogen. ‘Het zijn bonnen! De tekeningen laten allemaal zien wat ik voor je ga doen.’

‘Dit is het fijnste cadeau dat je ons had kunnen geven’, zei mama terwijl ze haar boekje doorkeek. Anna was dankbaar dat haar hemelse Vader haar had ingegeven om kerstbonnen te maken. Er was een nieuwe baby op komst en met de hulp van onze hemelse Vader zou alles echt wel goed komen. ●

De auteur woont in Colorado (VS).

ILLUSTRATIES, CHRIS DANGER

Een geschenk van vriendschap

Lucy Stevenson
Kerktijdschriften
(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Dit verhaal vond kort na de Tweede Wereldoorlog in Engeland plaats.

Hermann Mössner wandelde nerveus naar het kerkgebouw toe. Hij en zijn vrienden uit het kamp droegen nog steeds hun uniform, gemarkeerd met de letters 'P.O.W.' Iedereen wist dat die letters krijgsgevangenen aanduidden. Wat zouden de leden van de gemeente denken? Zouden zij hem als hun vijand zien?

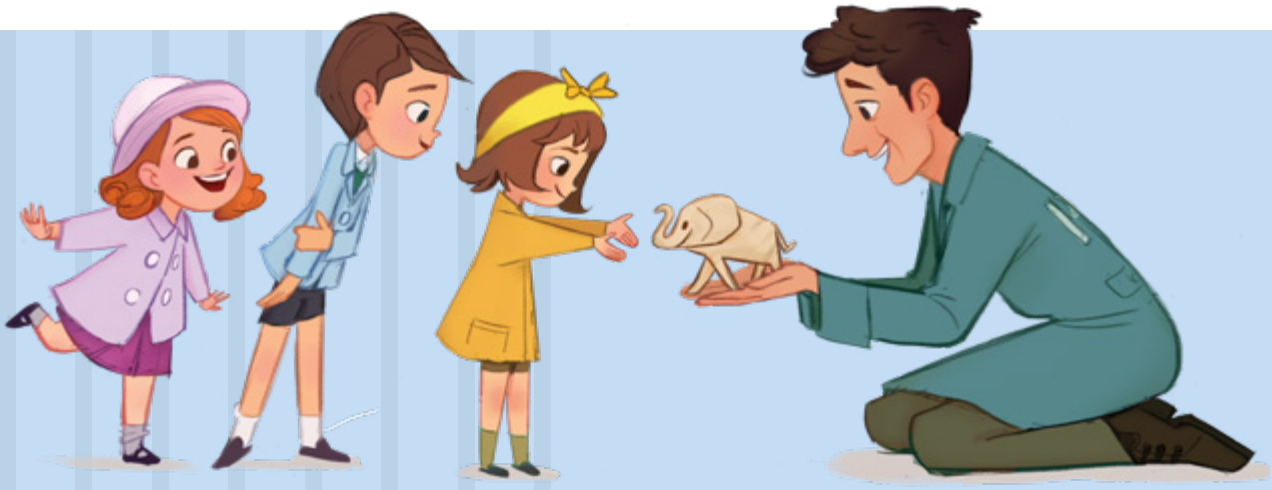
Het kerkgebouw stond vlak bij Leeds (Engeland). Maar Hermann kwam niet uit Engeland. Hij kwam uit Duitsland. Toen Hermann in de Tweede Wereldoorlog gedwongen moest vechten, was hij door Britse soldaten gevangengenomen en naar een Engels gevangenenkamp gestuurd. Dit was na lange tijd weer zijn eerste keer in de kerk.

Hermann haalde diep adem terwijl hij op een van de banken plaatsnam. Hij zag de gemeentepresident, George Camm, vooraan zitten. President Camm was Hermanns vriend. Zijn glimlachende blik deed Hermann goed.

Enkele maanden geleden had president Camm Hermann in het kamp bezocht, nadat hij had gehoord dat hij daar het enige lid van de kerk was. Hermann was eerst wat bezorgd. Zou president Camm hem haten? Hun landen hadden immers in de oorlog tegen elkaar gevochten.

Maar toen Hermann en president Camm elkaar ontmoetten, schudden ze elkaar glimlachend de hand. Ook baden ze samen. Ze zongen liederen en spraken over

het evangelie. Ze namen zelfs samen van het avondmaal.

'Ik houd van u, mijn broeder', zei Hermann toen president Camm moest gaan. Hij zag tranen in president Camms ogen toen hij bij het afscheid naar hem zwaaide.

Daarna zocht president Camm Hermann elke zaterdag op. Hermann deed de rest van de week zijn best om het evangelie na te leven. Hij gaf zijn getuigenis aan de andere gevangenen terwijl ze op het land werkten. Hij beantwoordde hun vragen terwijl ze na een lange dag als ontspanning figuurtjes uit houtblokken sneden. Soms bad hij met hen.

'Hé, Hermann', had een van de gevangenen op een avond gezegd. 'Kan ik op zaterdag met jou en meneer Camm meedoen?'

Hermann keek op van het blok hout dat hij aan het snijden was. Hij glimlachte. 'Natuurlijk!'

'Ik ook?' vroeg een andere gevangene.

Hermann en president Camm waren erg enthousiast om meer gevangenen te onderwijzen. Al gauw wilden sommigen van hen zich laten dopen!

En nu Hermann in de kapel alle gezinnen zag die op de kerkdienst zaten te wachten, voelde hij zich vredig. Sommige leden waren in het begin niet op hun gemak in Hermanns buurt. Maar iedereen vertrouwde hem al snel. De andere gevangenen in het kamp die over het evangelie wilden leren, kregen toestemming om op zondag met Hermann mee naar de kerk te gaan. Hermann werd later zelfs als zondagsschoolpresident van de gemeente geroepen.

Op een gegeven moment was het bijna Kerstmis. Hermann wilde iets doen om de leden te bedanken die zo vriendelijk voor hem waren geweest. Toen kreeg hij een idee! De gemeente ging binnenkort kerstfeest vieren. Hermann verzamelde meer blokken hout en begon te snijden. Hij maakte één voor één autootjes, olifantjes, vliegtuigjes, treintjes en paardjes uit de blokken.

Uiteindelijk brak de dag van het feest aan. Iedereen at en zong samen kerstliederen. Hermann en zijn vrienden uit het kamp zongen kerstliederen in het Duits.

Toen haalde Hermann een grote zak tevoorschijn. Er zat houten speelgoed in, 40 stuks! Hermann gaf er een aan ieder jeugdwerkkind. Die kerst zouden ze nooit vergeten. ●

Hermann keerde na drie jaar in het kamp naar zijn familie in Duitsland terug. Jaren later bezocht Hermann hetzelfde kerkgebouw waar hij als krijgsgevangene was geweest. Sommige volwassenen vertelden hem dat ze nog steeds het houten speelgoed hadden dat hij voor hen gesneden had toen ze kinderen waren!

ILLUSTRATIES, MELISSA MANWILL

Boek van Mormon – tentoonstelling!

ILLUSTRATIE VAN KINDEREN EN LIJSTEN, GARY LACOSTE

Bedankt voor al jullie kunstwerken over het Boek van Mormon!

8.

11.

14.

15.

12.

16.

9.

10.

13.

1. Felipe L. (8), São Paulo (Brazilië)
2. Chloe D. (8), Queensland (Australië)
3. Fernanda A. (10), Chihuahua (Mexico)
4. Slade A. (9), Idaho (VS)
5. Lizzie P. (8), Pennsylvania (VS)
6. Charlotte B. (7), Tennessee (VS)
7. Emma S. (8), Anzoátegui (Venezuela)
8. Jacob A. (10), Alberta (Canada)
9. Lauren S. (9), Washington (VS)
10. Anahí F. (8), Canelones (Uruguay)
11. Martin S. (5), Jujuy (Argentinië)
12. Will B. (8), Utah (VS)
13. Johannes H. (10), Florida (VS)
14. Andie S. (7), Nevada (VS)
15. Inãs S. (9), Viseu (Portugal)
16. Kayla S. (9), Californië (VS)

Bidden voor Max

Ouderling W. Mark Bassett
van de Zeventig

Toen ik 6 jaar was, zocht een ouder echtpaar in onze wijk een goede thuis voor hun hond, Max. Ze wisten dat ons gezin wel van Max zou houden. Dus namen we hem in huis!

Een paar weken later kwamen wat vriendjes bij ons logeren. Het was een drukte van jewelste!

Maar Max was aan een kalm, rustig huis gewend. Hij werd erg zenuwachtig van al die luidruchtige kinderen in huis. Toen we op een dag aan het spelen en lachen waren, merkten we opeens dat Max verdwenen was!

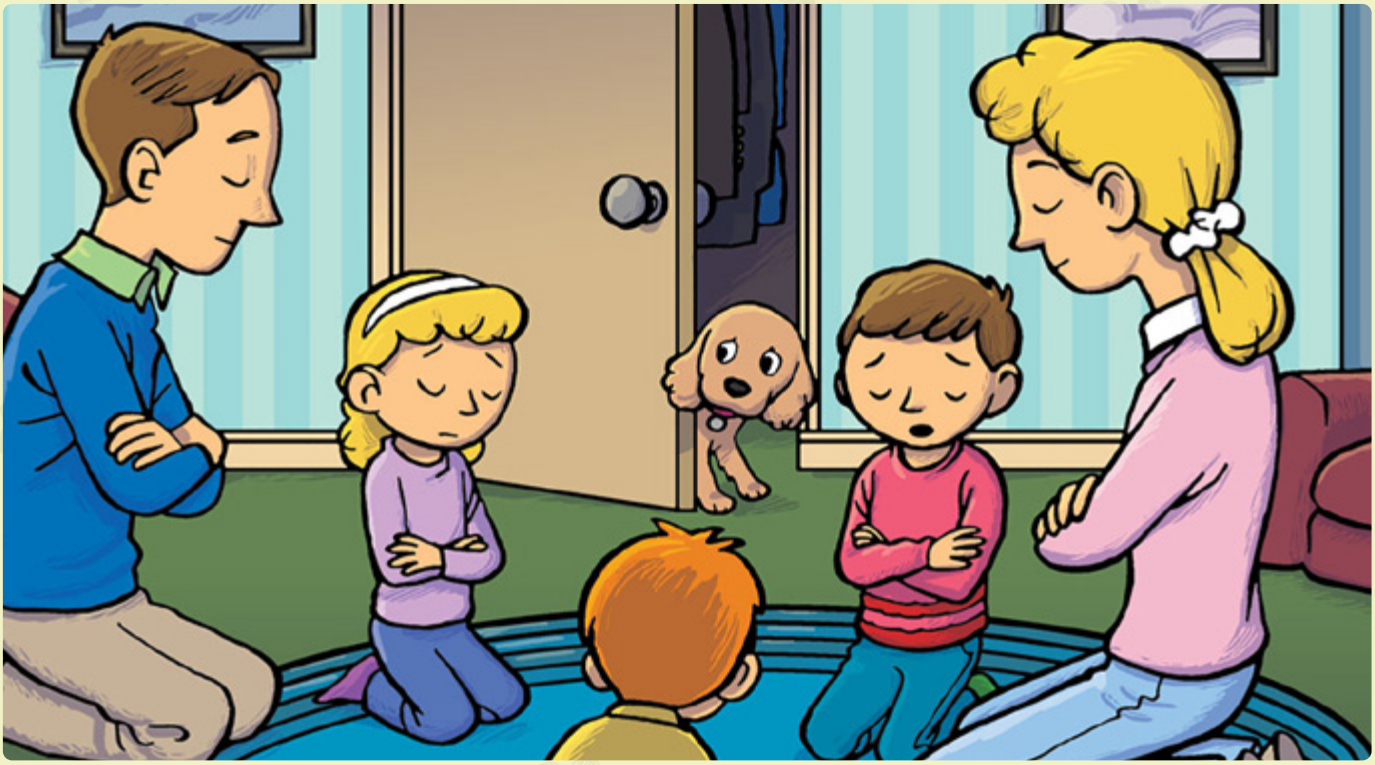
We zochten overal naar Max. Ik kon wel huilen terwijl mama met ons door de hele buurt reed. We gingen zelfs bij de eerste baasjes van Max langs. Maar hij was nergens te vinden.

Toen we thuiskwamen, zei iemand: 'Laten we bidden voor Max!' We knielden in een kring en spraken een eenvoudig gebed uit. We vroegen onze hemelse Vader waar Max zou kunnen zijn.

Net toen we 'amen' zeiden, klonk er geblaf uit de kast! Het was Max!

Onze hemelse Vader kent ons allemaal en houdt van ons. We krijgen misschien niet altijd meteen antwoord op onze gebeden. En onze hemelse Vader verhoort onze gebeden misschien niet altijd precies zoals we willen. Maar zo kunnen we ons geloof en geduld ontwikkelen.

Als je problemen hebt of gewoon wilt praten, zal onze hemelse Vader altijd naar je luisteren! ●

ILLUSTRATIES, ADAM KOFORD

Verlicht de wereld

Jezus bracht licht en liefde aan de hele wereld. Hier zijn wat activiteiten om zijn licht te voelen en uit te stralen. Kies voor elk cijfer een kleur. Voer de activiteiten uit, en kleur dan de tekening op nummer.

1. Lees Lukas 1:26–31 en zing 'Maria's wiegelied' (*Kinderliedjes*, p. 28).
2. Maak een kerstkaart voor iemand en zing 'Geen wieg voor een Koning' (*Lofzangen*, nr. 144).
3. Lees Lukas 2:4–7 en zing 'Toen Jozef vertrok naar Bethlehem' (*Kinderliedjes*, p. 22).
4. Doe iets liefs voor iemand en zing 'Hij zond zijn Zoon' (*Kinderliedjes*, p. 20).
5. Lees Lukas 2:8–18 en zing 'Hoort der eng'len lied, zo schoon' (*Lofzangen*, nr. 148).
6. Lees Mattheüs 2:1–11 en zing 'O kindeke klein' (*Lofzangen*, nr. 147).
7. Vertel wat je van de geboorte van Jezus Christus vindt en zing 'Stille nacht' (*Lofzangen*, nr. 149).

ILLUSTRATIE, BETHANY STANCLIFFE

Een kerststal met de buren

Lorraine Starks
(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

'Want een Kind is ons geboren' (2 Nephi 19:6).

Rose wipte op en neer terwijl ze uit het raam keek. Hun vrienden konden er elk moment zijn!

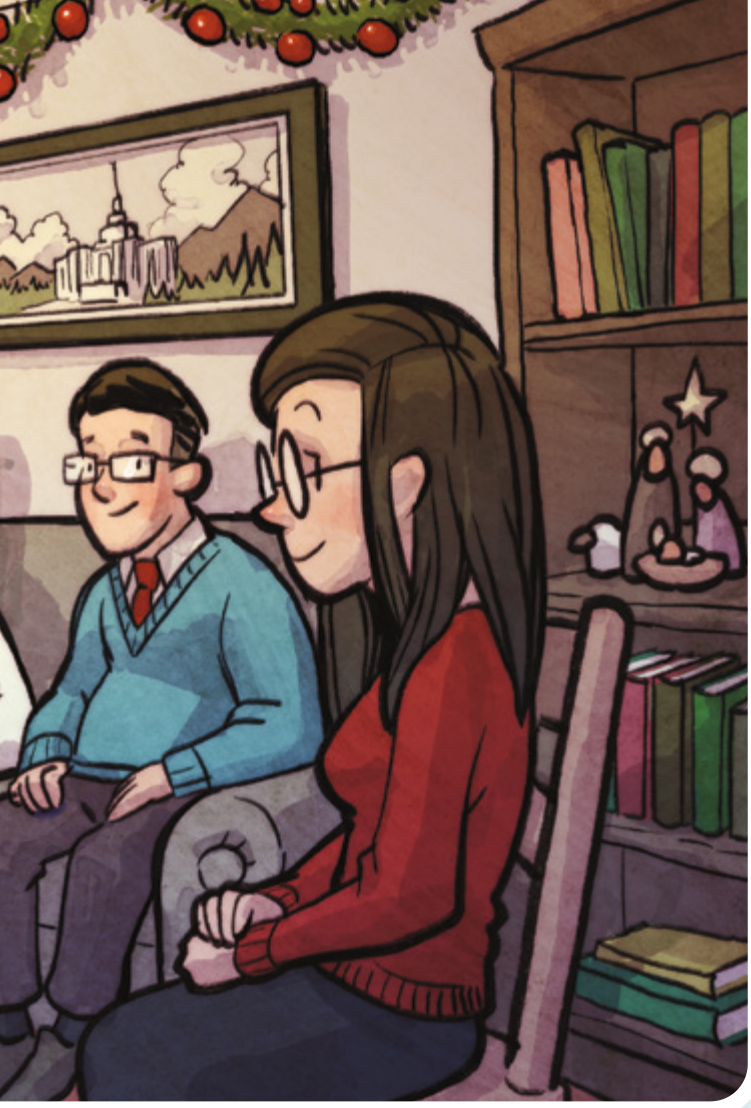
Elk jaar beeldden Rose en de rest van het gezin met Kerstmis het kerstverhaal uit. Ze nodigden altijd mensen thuis uit om daaraan mee te doen. Deze keer hadden ze hun buren en de zendelingen uitgenodigd! Rose was enthousiast omdat hun buren een baby hadden die het kindje Jezus zou zijn.

Alles was bijna klaar. Mama haalde het lekkers uit de oven. De broertjes van Rose hadden al hun speelgoed opgeruimd. Ellen ging de kostuums halen. En Rose had de muur versierd met een grote, gele ster.

'Rose', riep mama vanuit de keuken. 'Help je Ellen even met de kostuums?'

'Oké, Mam!' Rose draaide zich om en ging haar zus helpen, die een hoop dekens droeg.

'We hebben dekens, handdoeken en

verkleedkleren', zei Ellen. 'We kunnen deze mand wel als kribbe gebruiken.' Ze gaf Rose een grote mand. Rose legde er een zachte deken in voor de baby.

'Perfect', zei Rose.

Haar broertje Jack deed een grijze deken over zijn hoofd en trok een gekke bek. 'Zal ik de ezel zijn?'

Rose lachte. 'Nee, gekkie! Je wilde toch een van de wijzen zijn?'

'O ja!' zei Jack. Hij pakte de speelgoedkroon en zette die op zijn hoofd.

Toen werd er aangebeld.

'Ze zijn er!' zei Rose. 'Ik doe wel open.'

Al gauw was het huis vol blije mensen. Rose hielp iedereen zijn kostuums aan te doen. De zendelingzusters waren de herders. Haar broertjes en zus waren de wijzen. De schattige baby was het kindje Jezus, en zijn ouders waren Maria en Jozef.

Rose zette een wollige, witte muts op. Ze was een schaap.

Uiteindelijk was iedereen verkleed en klaar om te beginnen. Ouderling en zuster Yancey, een zendingsechtpaar uit hun wijk, openden het Nieuwe Testament bij het kerstverhaal. Ze lazen de verzen voor. Iedereen speelde zijn rol.

Aan het eind van het verhaal zongen ze samen 'Stille nacht'. Rose kreeg er een warm, blij gevoel van. Ze wist dat ze de Heilige Geest voelde. Jezus voelde dicht bij haar hart.

Na het lied speelde mama de video 'Samuel and the Star' [Samuel en de ster] af. Ellen sprak een gebed uit. Toen kwam het lekkers tevoorschijn. Het was echt gezellig.

'Wat vond jij het fijnst?' vroeg zuster Yancey.

'Ik vond het zingen heel leuk', zei Ellen. 'En met het kindje Jezus spelen.' Ellen liet de baby op haar schoot op en neer wippen. Ze was na het lied meteen met hem beginnen spelen.

'Ik vond het leuk om Jezus geschenken te geven', zei Jack. Hij had nog steeds de speelgoedkroon op.

'En jij dan, Rose?'

Rose spreidde haar armen uit. 'Ik vond alles leuk!' riep ze uit. 'Maar vooral vond ik het fijn dat iedereen hier was voor Jezus. Want daar gaat het met Kerstmis allemaal om.' ●

De auteur woont in Texas (VS).

Wie kun jij uitnodigen om de geboorte van Jezus dit jaar met jou te vieren?

ILLUSTRATIE, JAKE PARKER

Samuel en de ster

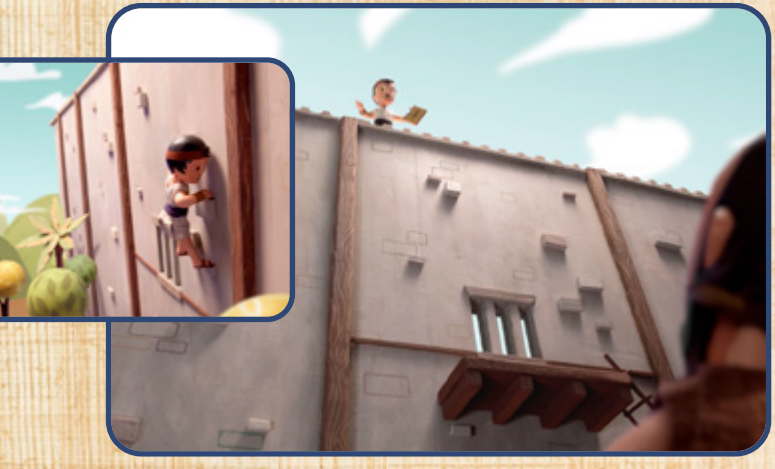
Heel lang geleden, ver over de zee, deelde Samuel, een man van God, een profetie aan allen mee.

Hij vertelde het volk over de Heiland en zijn geboorte. Hij sprak over Jezus Christus en zijn komst op aarde.

Het volk wilde niet luisteren. Ze twijfelden in hun hart. Ze namen Samuel mee naar de poort en wierpen hem uit de stad.

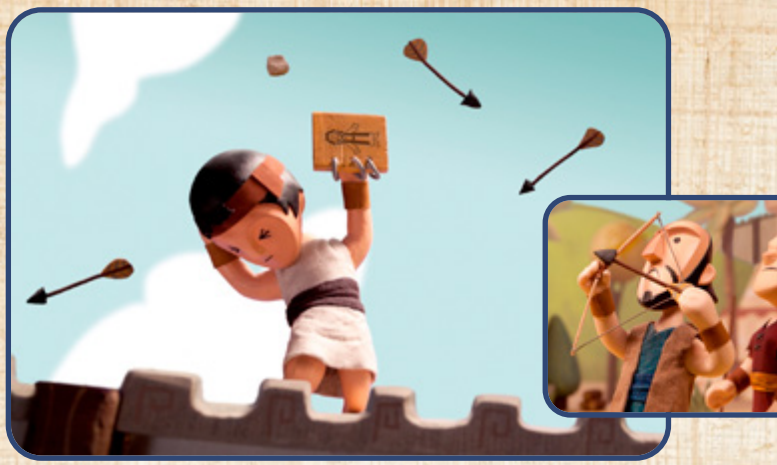
Maar Samuel gaf het niet op. Hij moest het ze laten weten. Hij klom op de stadsmuur en riep naar beneden.

'Over vijf jaar komt de Heer, op een heldere sterrennacht, om de mensheid van zonde te redden, en de wereld te vullen met zijn licht.'

‘Dat gebeurt dus over vijf jaar, heel ver van hier vandaan, toch zal die nacht als dag toeschijnen, al zal de zon dan ondergaan.’

De mensen stampvoetten van woede. Er komt geen Christus, zeiden ze gemeen. Ze gooiden met stenen. Ze schoten met pijlen. Maar die gingen allemaal langs hem heen.

De trouwe mensen wachtten, op wat nog niet was aanschouwd – de ster, het licht, de beloften, veel kostbaarder dan goud.

Toen lag Christus daar in Bethlehem, vijf jaar later in een stal. Ze zagen het licht en wisten van zijn komst, hun Heiland, Heer van al.

En zoals altijd gebeurt, wanneer een profeet stoutmoedig spreekt, vervult de Heer zijn beloften, zoals Samuel die deed. ●

Je kunt deze video op bit.ly/3cz7F2j bekijken. Of lees het verhaal in Helaman 13–15; 3 Nephi 1:13–15, 21.

Moroni bewaarde de Schriften voor ons

De profeet Mormon stelde een boek over Jezus samen. Hij schreef het op gouden platen. Voordat Mormon stierf, vroeg hij zijn zoon Moroni om voor het boek te zorgen.

Moroni deed wat zijn vader vroeg. Hij bewaarde de platen goed. Soms moest hij zich voor slechte mensen verstoppen. Hij was vaak eenzaam. Maar hij wist dat het boek erg belangrijk was.

Jezus bezocht Moroni! Hij toonde Moroni dat het boek veel mensen zoals jou en mij zou helpen. Moroni voegde zijn getuigenis aan de platen toe. Hij schreef aan ons alsof we bij hem waren.

God zei dat Moroni de platen moest begraven om ze goed te bewaren. Vele jaren later vertaalde Joseph Smith ze. Nu zijn ze gedrukt als het Boek van Mormon.

ILLUSTRATIES, APRYL STOTT

Het Boek van Mormon is voor mij geschreven! Het kan me bij elk probleem helpen. Het is een geschenk van God. ●

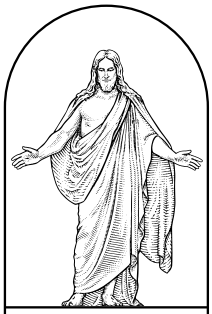
Lees hierover in Mormon 8 en in de inleiding tot het Boek van Mormon.

Het Boek van Mormon is voor mij!

Wat heb jij dit jaar uit het Boek van Mormon geleerd?

ILLUSTRATIE, APRYL STOTT

DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

Beste ouders,

In de uitgave van deze maand staan geschenken centraal. Een van de geschenken waar we voor uw gezin aan hebben gewerkt, is de *Vriend* als een apart, volwaardig tijdschrift in uw taal!

Hier zijn enkele dingen die u in 2021 in de *Vriend* kunt verwachten:

- Een maandelijkse uitdaging voor kinderen over de hele wereld om samen Jezus te volgen
- Verhalen van pioniers uit allerlei landen
- Kerkgeschiedeniskaartjes
- Nog meer verhalen van kinderen uit de hele wereld!

De *Vriend* wordt voortaan niet meer samen met de nieuwe *Liahona* geleverd, maar u kunt op store.ChurchofJesusChrist.org of via een plaatselijk distributiecentrum van de kerk een abonnement op de *Vriend* nemen. De resterende tijd van uw *Liahona*-abonnement wordt automatisch aan de nieuwe *Liahona* toegevoegd.

Veel liefs,
De *Vriend*

Zoek de verstopte Liahona!

INHOUD

V2 Van het Eerste Presidium: Geschenken van liefde voor Jezus

V4 De perfecte boom

V6 Groetjes uit Frankrijk!

V8 Een kerstverrassing

V10 Moedige voorbeelden: Een geschenk van vriendschap

V12 Boek van Mormon – tentoonstelling!

V14 Van vriend tot vriend: Bidden voor Max

V15 Leuke activiteiten: Verlicht de wereld

V16 Een kerststal met de buren

V18 Samuel en de ster

V20 Verhalen uit de Schriften: Moroni bewaarde de Schriften voor ons

V23 Kleurplaat: Het Boek van Mormon is voor mij!

OP DE OMSLAG VAN DE *VRIEND*
Illustratie, Kathleen Peterson

© 2020 BY INTELLECTUAL RESERVE, INC. ALL RIGHTS RESERVED

4 021671 27120 8
DUTCH